நந்நீசர் நிகண்டு 300

சி.எஸ். முருகேசன்

அழகு பதிப்பகம்
15/21, டீச்சர்ஸ் கில்டு காலனி, 2வது தெரு,
இராஜாஜி நகர் விரிவு,
வில்லிவாக்கம், சென்னை-600 049.
தொலைபேசி: 26502086

NANDEESAR NIKANDU 300

முதல் பதிப்பு : 2006

விலை : ரூ.25.00

மொத்தப் பக்கங்கள் : 80

வெளியிட்டோர் : அழகு பதிப்பகம்
15/21, டீச்சர்ஸ் கில்டு காலனி,
2வது தெரு, இராஜாஜி நகர் விரிவு,
வில்லிவாக்கம்,
சென்னை-600 049.
தொலைபேசி: 26502086

ஒளி அச்சு மற்றும் முன் அட்டை வடிவமைப்பு : சு. அசோக்குமார்,
சென்னை-600 080.
செல்: 94440 09048

அச்சிட்டோர் : சென்னை ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை-600 021.
தொலைபேசி: 65692807

5-1

முகவுரை

திருக்கயிலாயத்தில் சிவபெருமானின் முதல் காவல் தலைவராய் விளங்குபவர் நந்தியெம்பெருமான். இவரே சிவபெருமானிடமிருந்து சித்துகள் பலவற்றை அறிந்தவர். இவர் சித்தர்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டவர்.

நந்தீசர் நிகண்டு என்னும் நூலில் கட்டுகள் பற்றிய பல அரிய செய்திகளைக் கூறுகிறார். பாஷாணக்கட்டு, சாரக்கட்டு, ரசக்கட்டு, லிங்கக் கட்டு பற்றி விவரிக்கிறார். முப்பு பற்றியும் பல குறிப்புகளை அளித்துள்ளார்.

உப்பினை அறியவும், உப்பு தீட்சை பற்றியும் கூறுகிறார். மேலும் இந்நூல் மாயசக்தி நிறைந்தது. சமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டாலும், மாயசக்தி உரைத்த சொல்லோ கரை தோணாது.

இச்சீரிய நூலை வெளிவிட்டால் சிவன், உமையாள் சாபம் உண்டு. உலகில் உள்ள வீணருக்கு இந்நூலைப் பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டாம். பாழ் நரகமே கிட்டும் என்கிறார்.

அறிஞர் பெருமக்களாலேயே இந்நூலின் ஆழத்தை அறிய இயலும். இந்நூல் சொற் சுவையும் பொருள் சுவையும் மிக்கது.

மேலும் நந்தீசர் நிகண்டு 300-க்கு சூத்திரம் 30-ம் இந்நூல் தொகுப்பில் இணைக்கப்பட்டுளளது.

நந்தீசர் பெருமான் அருளிய இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமையடைகிறோம்.

- சி.எஸ். முருகேசன்

நந்நீசர் நிகண்டு 300

காப்பு

வெள்ளியங் கிரியான் தந்த வேழமா முகனே யெந்தன்
உள்ளினுக் குள்ளாய் நாளும் உருவினுக் குருவாய் நின்று
வள்ளலாய் நீயும் வந்தே வாக்கது கொடுத்து மேலும்
பிள்ளைபோற் பாது காக்கப் பிரியமாய்ப் போற்று வேனே. 1

போற்றியென் றடிவ ணங்கும் புசுண்டமா முனிவர் பாதம்
ஏற்றியே வணங்கி நந்தி இயல்புடன் நிகண்டு சொல்லக்
கூற்றினை யுதைத்த யீசன் குமரிமா மலைம டந்தை
சாற்றிய படியேயானும் தரணியோர்க்குரைத் திட்டேனே. 2

உரைத்ததோர் வேத நான்கும் உயர்பதி னெண்பு ராணம்
நிரைத்ததோர் காந்த மொன்றும்நிலையுறும் யோக மொன்றும்
கரையிலா நந்தி வாக்கியம் கணக்குமத் தாள மொன்றும்
தரையில்முந் நூற்றுக் குள்ளே சாற்றினே னறிந்து பாரே. 3

பாரப்பா வேத வாக்யம் பண்புட னுரைத்தே னித்தை
தேரப்பா முற்றும் பார்த்துத் தெளிந்தொரு நிலையில் நிற்பாய்
ஆரப்பா யெனைப்போற் சொல்வார் அரனெனக் குரைத்தநூலை
காரப்பா உந்த னுக்காய்க் கருத்துடன் வெளியிட் டேனே. 4

இட்டேனே யிந்நூலுஞ் சிறந்தவாக்காய்
இவையுமையு முரைத்தமொழி தவிர்த்திடாமல்
விட்டேனே சண்டீசன் மனமுந்தேற
விளம்பினேன் வடமொழியின் விரிவைக்கண்டு
தொட்டேனே இந்நூலைச் சுருக்கமாகத்
தொல்லுலகோர்க் குண்மையிது தெரியவேண்டி
நட்டேனே தமிழ்ப்பயிராய் விளையவைத்து
நன்மைபெற யிப்பொருளைக் கூறினேனே. 5

கூறியதோர் மாயசத்தி உரைத்தநூலைக்
கொடிமுடியோன் கண்டறியாக் குறியீதப்பா
வாறியென்ற சமுத்திரத்தின் கரைகண்டாலும்
மாயசக்தி யுரைத்த சொல்லோ கரைதோணாது
சீரியதோ ரிந்நூலை வெளிவிட்டாக்கால்
சிவனுமையான் சாபமெத்தத்தெரிந்துகொள்வாய்
பாரிலிதைவீணருக்கு விள்ளவேண்டாம்
பாழ்நரகே யெய்துமிது பார்ப்பாய்நன்றே. 6

நன்றென்ற நாமமது தொண்ணுற்றாறு
நடுவரையுங் கடைவரையுமெண்ணூறாகும்
கன்றென்றநாமமது யெண்பதாகும்
கடைமுத்தம்நடுநிற்க அறுநூறாகும்
வன்றென்றநாமமது அறுபதாகும்
வலக்கடையுந் தலைநீக்கி நடுநூறாகும்
சன்றென்ற நாமமது யேதுமில்லை
சதமாறுஞ் சேர்த்தடித்தால் தான்தானாமே. 7

தானாகு மூலமென்ற ஓங்காரத்துள்
சத்திநின்ற ஆங்கார பீடமேது
ஊனாமேலிங்கத்தின் வழியாஞ்சத்தி
ஒடுக்கிலிங்கங் காணாட்டால் சத்தியெங்கே
மானாமென் மகாரமந்தப் பீடமேறில்
மாயசத்தி லிங்கத்துக் கொடுக்கமாகும்

ஆனாமே அகாரமப்போ சத்திலிங்கம்
ஆச்சுதே அருவுருசண் டீசாநீயே. 8

நீயென்ற உகாரமது ஐம்பத்தொன்று
நிறையான சிகாரமது அறுபத்தைந்து
தீயென்ற வகாரமது நூற்றெட்டாகும்
திகழ்ந்ததொரு மகாரமது யிருபத் தைந்தாம்
நீயென்ற அகாரமது யெழுபத்தைந்தும்
நிகழ்ந்ததொரு நகாரமது நூற்றொன்றாகும்
ஈயென்ற பொருள் முந்நூற் றறுபதாகும்
இசைகூட்டும் பன்னீரா யிரமுங் கூட்டே. 9

கூட்டியே ரேசகத்தின் போக்குக்கைந்தாம்
குணமான பூரகத்துக் கைந்துயெட்டாம்
பூட்டியே பூரணத்துக் கொன்றுபத்தாம்
புகழான கும்பகத்துக் கொருநூறாகும்
ஆட்டிமூல சுவாதிக்கு முப்பதாகும்
அக்குமணி சதாசிவத்துக் கோரைந்தாகும்
சாட்டியே சவங்கிரண (ஓங்கார) சுத்திக்கென்ன
சதாநிதமாம் ஆங்காரக் கணக்கொன்றீயே. 10

கணக்கான பிரணவத்தின் வாக்குக்கோடி
கண்டுரைப்பேன் ஐயிரண்டும் ஒருநான்காகும்
விணக்கான வியாக்கிரண மெட்டுபத்தாம்
வித்வேதன முரையிட்டு உயிரேஜந்தாம்
இணக்கான தோய்தம்நாளிகைக்கீரைந்து
யெண்ணியதோ ரோரெட்டு மிசைபொல்லாது
துணக்கான தொய்தத்தைத் தோணக்கண்டால்
தொலைந்தேறும் ஆறென்ற சூஷங்காணே. 11

காணவே பொருளாகுங் குருவின்வாக்கு
கடந்தாக்கால் தத்துவங்கள் தொண்ணூற்றாறும்
கூணவே குடி யோட்டுஞ் சங்கற் பசாலம்
குறையரையால் விள்ளுவதோர் நெறிகாணாதார்

பூணுவது பொருமைவிட்டு அகணியாந்தல்
புரமுனக்குக் காணாது பொருளைச் சார்வாய்
தோணுவது ஐம்புலனைத் தள்ளுதற்குத்
துள்ளிக்காய் கிள்ளியதைத் துலைத்துக்காரே. 12

கார்ப்பதுவு முப்பத்தி ரெண்டி லொன்று
காரமது நீக்குவது நாற்பத்தேழு
பார்ப்பதுவு மீராறு ஒவ்வொன்றுமேலே
பதிவான தூலத்தின் வாறுகாணும்
சேர்ப்பதுவு மைந்தோடே நான்குமாகும்
சேர்த்திட்ட லெட்டெட்டுஞ் சிக்காதென்றே
பூப்பதுவுங் காய்ப்பதுவும் நூலாங்கண்டாய்
பூதலத்திற் பிறப்பிறப்பு மில்லார் தானே. 13

தானென்ற குருநாதன் சத்தியாலே
தான நிந்தார் மூலகுரு சூஷங்காண
ஏனென்ற சதாசிவத்தாற் சத்திதானும்
இருந்தறிந்தாள் பூட்டினுட கருக்களெல்லாம்
ஊனென்ற பலயிர்க்குஞ் சிவத்தின்கூறு
ஓங்கார பிரணவமே சத்திகூறு
மானென்ற பரப்பிர்ம மாயிரூபம்
மயக்குமப்பா மனக்கண்ணால் வாழுஞ்சித்தே. 14

சித்தென்றால் சித்தரிவ ரரிதுகண்டாய்
சிவமென்ற நாமமது மரிதுகண்டாய்
பித்தென்றாற் பிரணவமு மரிதுகண்டாய்
பின்னு முன்னும் நீக்குவதுவு மரிதுகண்டாய்
வித்தென்றால் விளைவதுவு மரிதுகண்டாய்
விளைந்தேறித் தேறுவது மரிதுகண்டாய்
நித்தென்ற நிசாகவச மரிதுகண்டாய்
நிராமயமாம் நிர்மலமு மரிதுதானே. 15

அரிதான உருவமடா சத்திகாயம்
அதற்கடக்கம் புவியாகு மறிந்துகாணு

எரிதான தழலோடும் கூர்மைகண்டால்
எவ்வாறா மிச்சடலம் எண்பதாகும்
கரிபூக்குந் தழல்போலக் காணுமந்தக்
கனாவிலே கண்டசிறு பொருளுமாகும்
நரிபதியாம் சத்தியிட்ட ஓசையப்பா
நாதாந்த மனோன்மணியாள் நல்கலாமே. 16

நல்குவரே புழுக்குடம்பின் சடலமானால்
நாடாது கனவேகம் நாமம்பாரு
வெல்குவரோ விழியாட்டம் நினைக்காகாது
வேதனையுள் எடக்கிடவே அபானமூட்டும்
செல்குவரோ வேகமென்ற சிறுபெண் ணாத்தாள்
சிதறிநிற்கில் திரிந்திடுவாள் திரையைத் தானே
மல்குமென்ற பொருளுனக்கு வாய்க்குமானால்
மைந்தனே சண்டீசா மகாரந்தேறே. 17

தேறுவது யெதுவென்றா லென்னாலாமோ
தென்றலர்ந்த கொன்றையனைத் திறமாய்க்காட்டும்
ஏறுவது பூரணமே யேறினாலும்
இகபர மேயிகபரமா ம்யேறிப்பார்த்தால்
சேறுவது குண்டலியின் பூசைகொண்டு
செறியான வழியோடே சிவத்தைநீக்கி
கூறுவது கருக்கடையின் போக்கைப்பாரு
குருகவரும பொருளறிவாய் சித்தியாமே. 18

சித்திமுத்தி பத்தியென்ற பொருளைக்காணு
சீரான சாதகமா மிருப்பைப் பூணு
நத்திநத்தி ஒத்திவருங் குறியைக்காணு
நடனமிடு மதின்கூரை நாடிப்பாரு
சத்திமத்தி வெற்றியென்ற வீரம்பாரு
சகனமிகு அதினுமிடக் காட்டைக் கட்டு
பெத்திமெத்தி வித்தியென்ற மூலம்பாரு
பிரணவத்தின் வாறுகண்டு பிரித்துப் பூணே. 19

பூணுகின்ற ஓங்காரம் ஸ்ரீங்காரமெங்கே
புகைந்தெழும்பும் மேகத்தின் பொருளையாய்ந்து
தாணுகின்ற வக்கல்கக்கச் சக்கமிக்க
சரியான முன்மூன்றி லடக்கம்பாரு
தோணுகின்ற வாசனையின் ரசகெந்த மைந்தும்
தொடரான நவத்திலதுக் கொன்றாம்பாரு
மாணுகின்ற பொருளறிய வழியீதென்று
மாறியதி லிருப்ப மென மூன்றிற்பாரே. 20

மூன்றான மூன்றுமது சகலத்திற்கும்
முதற்பீடம் வரையாறும் மூன்றின்கூறு
ஊன்றான உந்திக்கு ஓங்கார மாச்சு
உழலுகின்ற பாதவரை றீங்காரமாச்சு
கான்றான கபாலமட்டு ஸ்ரீங்காரமாச்சு
ககனமென வூடுருவிக் கருவாங்கோடி
தோன்றான காரமிட்டுப் (பனிரெண்டாயிரத்தி)லைந்துமாற
தொமந்தக் குறிகாணந் துலங்குந்தானே. 21

தானென்ற வம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
தளராத நம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
சானென்ற சம்மு கோ ராயிர முந்தள்ளு
சதிரான உம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
வேனென்ற யிம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
வேதையென்ற அம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
பானென்ற பம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளு
பகருகின்ற லம்முக்கோ ராயிர முந்தள்ளே. 22

தள்ளப்பா ஆயிரத்திற் பாதிகும்பந்
தயவான ரேசகத்துக் கப்படியேயாகும்
பள்ளப்பா பூரகத்துக் காயிரத்திற்பாதி
பண்டை மணி ரேசகத்துக் கப்படியேயாகும்
வில்ளப்பா வியாக்கிரனுக் காயிரத்திற்பாதி
வீறான துரியனுக்கு மப்படியேயாகும்

உள்ளப்பா ஒன்றுக்கு மூன்றேயாகும்
    உயர்சிகரிற் கண்டசிறு தீபமாமே. 23

தீபமென்ற ஒன்றுக்கு ஒன்றாம் பாரு
    சிரவணமாம் பிரணவத்துக் காறாஞ் சோதி
தீபமென்ற பஞ்சரத்துக் கஞ்சாந் தீபம்
    தீபமென்ற நஞ்சனுக்கு நாலாந்தீபம்
தீபமென்ற குமரிக்கு மூன்றாஞ் சோதி
    திகண்டகட லாடிக்கு யிரண்டாந் தீபம்
தீபமென்ற ருத்திரரும் ருத்திர ரூபி
    திருவுருவு மொன்றுக்கோ ரொன்றே சோதி. 24

சோதிகண்ட யிடமதுவே வெளிய தாகும்
    சொரூபம் நின்ற யிடமதுவே சத்தியாகும்
ஆதிநின்ற யிடமதுவே மூலமாகும்
    அயன்நின்ற யிடமதுவே கமலமாகும்
பாதிநின்ற யிடமதுவே கண்டமாகும்
    பருதிநின்ற யிடமதுவே விழியதாகும்
கேதுநின்ற யிடமதுவே செவியதாகும்
    கிளர்த்துகின்ற பந்தனமே வாயதாமே. 25

தாமென்ற வாயிக்கோர் நிலைதானுண்டோ
    சத்திமத்தி புத்திபத்தி யெத்தி யந்தம்
வாமென்று மொழிவதுவே அதுவுமாச்சு
    வாமாய சிவாயவென் றதுவுமாச்சு
காமென்ற சுடர்மூன்று மதுவேயாச்சு
    கயநயவய மென்றமூன் றதுவேயாச்சு
பாமென்ற பரம்பொரு ளிவ்வாறு வந்தால்
    பரம்பொரு ளாமது வெனவாய்ப் பகரலாமே. 26

பகர்ந்திடவே யொண்ணாது பொல்லாப் பூட்டு
    பாசபந்த மெத்தவுண்டு பகரக் கேளு
தகர்ந்திடவே பூரணத்தி லுறையும் போது
    தங்காது காமத்தின் கடற்பூட்டொன்று

உகர்ந்திடவே வேகமது அடங்காதந்த
உற்றசிந்தை கொண்டாடும் உகாரப் பூட்டு
சிகர்ந்திடவே வெளியாக்கும் பொய் மாயப்பூட்டு
சிக்காது வாய்க்கடங்காத் தீரப்பூட்டே. 27

தீரமென்ற மகோதரனாம் ஊமையப்பா
திரம்விள்ள வகைகாணான் சிக்கிக் கூண்டில்
மீரமென்ற நால்வருக்கு மூழிக்காரன்
மிதமவர்க்குத் தென்பட்டு மிகாமியம்மூழ்கி
பீரமென்ற மவ்வெழுத்து நவ்வெழுத்திற் சிக்கி
பிரளாமற் பிறக்குமது மீனசூக்ஷம்
கீரமென்ற கிரணவகை யெதுதானாகும்
கிளம்புகின்ற கிரணமொழி பூசைகேளே. 28

கேளப்பா சண்டீசா வுண்மையாகக்
கிளத்துகிறேன் கிரணவழி கொண்டுதேற
மீளப்பா வவ்வெழுத்து ரவ்வெழுத்துங் கண்டு
மீன்முச்சுச் சுவாதியிடம் பறந்துநாடி
சூளப்பா அருவியுட தானம் பாரு
சுகுன சுக்ர கிரகமப்போ தொய்யிடமும்பாரு
நாளப்பா அவர்நின்ற குறியைக்கண்டு
நாற்றிசையில் நின்றடக்கம் நோக்கிப் பூணே. 29

பூணப்பாத் தூளிதமும் றீங்காரமெண்ணிப்
புத்தியுட னைம்பூதப் பொறியைக்கட்டி
காணப்பாக் காஞ்சிரவித் திட்டுக்கண்ணை
கமலத்தி லூணியப்போ சுகனமார்க்கம்
ஊணப்பா ஓம்கிரணவாயா ஓம்திராணவாயா
ஓம்பிராணா யாவென்று நூற்றொன்றோது
பேணப்பாக் கைவாரி சிவனைமுன்னி
பெரிதென்றே நம்சிம்வம் மென்றுஊது. 30

ஊத்திவிடக் கதிரோனும் விழிப்பான்கண்ணைத்
உனக்குமே தூக்கமு ப்போ துலைந்ததென்று

பூத்தமலர்ப் பூவதுவு முனக்கேவாய்க்கும்
போக்கப்பா பிறப்பிறப்பு மதினாலாகும்
ஏத்தமென்ற குறியுனக்கு யியம்பக்கேளு
யெத்தொழிலு மித்தொழிலுக் கிணையாகாது
சாத்திடுவே னுன்றனுக்கு மனக்கண் ணுணிச்
சதாசிவத்தின் பிரைகிரணஞ் சாற்றக்கேளே. 31

கேளப்பா அந்திசந்தி மத்தியென்றுங்
கிளம்புகின்ற திங்களென்ற கிரணந்தன்னை
தூளேநீ சோதிமக மூப்பூர மவிட்டஞ்சித்ரை
துலங்குகின்ற விசாகத்தின் பீடங்கண்டு
ஆளேநீ சுக்கிரனு மகரங்கும்பம்
ஆனவிருச் சகமேஷ ரிஷபம்பார்த்து
வேளேநீ புனலாடித் தம்பித்தந்த
விர்த்தியுள்ள சந்திரகிர ணத்தைப்பூணே. 32

பூணுகின்ற யோகசந்திர கலையைநாடிப்
புணருகின்ற வாசிநிலை மடக்கிஊது
காணுகின்ற நட்சேத்திர ராசிசேர்த்துக்
கடுமொன் பதனிலீயக் கருதிநின்றால்
ஊணியந்த ராசிகொண்டு கிரகவேதை
ஊமாயாவாயா சந்திராயா வென்றிருபத்தொன்று
காணுமிப் படியேழு தரமேபாணி
கருதியதை விடத்துலங்குங் கிரணக்கண்ணே. 33

கண்ணான மனக்கண்ணு கிரணமூணக்
கருவந்தச் சந்திரகலை காட்டும்பூர்ணம்
ஒண்ணான கலைக்குறியும் யோகவாசி
ஒடுங்கிநிற்கும் பலகுறியும் உனக்கேவாய்க்கும்
பெண்ணான ரோகணியாம் கலைகுறைந்து
பிரித்திரவைப் பூரணச்சந் திரனும்நீக்கும்
எண்ணான தீட்சைவிதி யிவ்வாறுகண்டாய்
இகபரத்துப் புனிதற்கோ யின்னங்கேளே. 34

இன்னங்கேள் சண்டீசா நன்றாய்ச்சொல்வேன்
இமையமென்ற துருவத்தின் சூட்சங்கேளு
முன்னுமென்ன பின்னுமென்ன தள்ளித்தள்ளி
முன்னீரெட்டு மோனமென நீக்கிநீக்கி
தன்னறிவாந் தன்னறிவில் நடத்தைகாட்டும்
தானதனைச் சாதகமாய்த் தரிக்கவேணும்
சன்னதமாந் துரியமென்ற துரியக்காட்சி
சதாநிதமே பூணவொரு தவறிராதே. 35

ஈராதே பஞ்சகிர்த்ய யோகசாதனம்செய்
இனைமனை புனையென்ற நவத்துக்குள்ளோர்
தூராதே ஐம்பூதந் தன்னிலொன்று
துலைகின்ற சேத்துமத்துக் குதவிதூர்வம்
ஏராதே யோகவரை மட்டு ங்கட்டும்
ஈனசுர வாகனப் பெண்ணாத்தாள்வாழ்வு
கோராதே கமலாக்கினி யோகம்பண்ணு
கூடுமந்தத் துருவத்தின் குணத்தைப் பாரே. 36

பார்துருவ பீடத்தின் தானஞ்சொன்னேன்
பணிவதற்கோர் மூலமது பாருபாரு
காருமொரு சிரவணத்தின் திங்களொன்றிற்
கனபூர்வ பட்சத்தில் நவமிநாளில்
ஏருமந்தக் கதிர்நாளும் மகமும்பாரு
இறப் பிறப்பு மற்றசெடி நீழல்கொண்டு
சாருமந்த யிடந்தனிலே யேமகூடம்
தன்முகமாய்த் தானிருத்தித் தம்பித்தேரே. 37

தேரேநீ புவனாயா போகனாயா
துருவாயா வென்றோது ஐந்நூற்றேழு
சேரேநீ செபித்திடவே துருவநாதன்
சிகரகிரி வெள்ளிகிரி யுச்சிகாட்டும்
பாரேநீ விழிமலர்ந்து ரம்யம் வம்மென்றே
பற்றிமந் திரத்தையைந்து ஓதிநிற்க

பாரேநீ செடியதுவும் பலித்துப்போச்சு
பரமனரு ளுனக்காச்சு பற்றுபோமே. 38

போமந்த மூலியுட பொருளின்சூட்சம்
புகட்டுகிறே னகாரமது தனிலேகாணு
ஏமந்தப் பிறப்பற்ற மூலியாலே
யெப்பொருளு மெய்ப்பொருளா யிருக்குங்கண்டாய்
போமந்தத் துற்கிர்த்திய கடாட்சமீறிற்
போதமந்த அஷ்டாங்க யோகங்கிட்டும்
தாமந்த சத்திசதா சிவமுருத்திர
தழற்கண்ணே விண்ணுமண்ணும் பொன்னதாமே. 39

பொன்னான வேதமுடன் கீதம்வாய்க்கும்
புராணமுடன் பிராணகீதம் பொருந்திவாழும்
ஒன்னான முதற்கேள்வி வாசனேசம்
ஊர்வனமு முரைசாதிக் கூர்மையாகும்
தன்னான நீர்களில்வாழ் பெருமைவேறு
சாய்கதிரின் கிராணம்போற் சாயவேணும்
என்னாளு மிப்படியே வாய்த்தோர்க்காகும்
இயம்புகின்ற பெருஞ்சூக்ஷம் யீசனாமே. 40

ஈசனாம் அஷ்டதிசை அஷ்டாங்கயோகம்
இணங்குதற்கு யானுரைப்பேன் சண்டீசாகேள்
வாசனா மிந்திரன்தீ யெமன்நிருதி
வருணன்வாயு குபேரனீ சான்யனாமே
தாசனா மிவரெட்டும் பதவியான
சாந்தகுண மவைகளுக்கோ சத்தியெட்டும்
காசனா மஷ்டகோண ரிஷியென்பேரன்
காவலனால் மாளாது காணுங்காணே. 41

காணுதற்கு யானுரைக்குங் கருத்தைக்காணு
காலனுனக் கீடாமோ கமலனாவாய்
தாணுதற்குச் சத்திமதம் சமயமதமாகும்
சாஸ்திரமதம் தான்யமதம் தன்மமதமாகும்

நாணுதற்கு யெப்பொருளும் உணர்வாய்க்கொண்டு
    நால்மூல முரைத்திடுவேன் நன்றாய்ப்பாரு
பூணுதேவாயம் யீசாயம் வாமாயம்
    பூதாயம் பூர்ணாயம் தம்மாயம் சிம்மாயம் கோறாயமாமே. 42

ஆமெனவே தூர்வலாயம் சேர்மாயம்சுக்கி
    லாயம்பிர ணாயம்பிரா ணார்த்தாயமென்றும்
நாமெனவே நாமாயா நமச்சிவாயா காளகண்ட கன்னிகாயா
    ரவியாயா சோமாயா ஓம்திரிசங் கற்பசிவசிவவென்றோது
ஆமெனவே யிருபத்தோ ருருஜவயோதி
    ஆதியந்தக் கூடதனில் அரிசிவமசிபோயிம் மூலமோதி
ஓமெனவே ஓம்நமாவென் றோதிப் பார்த்தால்
    உதயமப்போ அஷ்டசித்தி யுனக்குத்தானே. 43

தானப்பா மூலமந்திர மேழுக்கும்நாதம்
    தப்பாமல் ஓசையது கபாலங்கிட்டும்
வரனப்பா செவியிரண்டுங் கரமடைத்து
    வாக்கோசை நரம்படா வாரிவிள்ளும்
நானப்பா உந்தனுக்கா யெடுத்துவிட்டேன்
    நாயகியாள் கமலமது நம்பிப்பூணு
பானப்பா பருதியுனக் காளாய்ச்சத்த
    பாரிஷமு நீயேறு பரமனாமே. 44

நாமென்ற நாமத்தை நருக்கித் தள்ளு
    நலமான மூலாக்கினி தீபாக்கினிதள்ளு
தாமென்ற யீசானந் தற்புருடம் அகோரம்வாமம்
    சத்தியோ சாதமுக மைந்துந்தள்ளு
வேமென்ற வாக்குபஸ்தம் பாதம்பாயுரு
    மிகுபாணி யிந்திரிய மைந்துந்தள்ளு
பாமென்ற கொலைகளவு பொய்காமங்கள்ளு
    பகரும்பா தகமைந்துஞ் செறிந்துதள்ளே. 45

செறிவதென்ன யிக்குறிகள் விண்டோனாசான்
    சிவசிவா சொல்லிவிட்டேன் தொண்டன்நந்தி

முறிவதென்ன அவள்பதத்துக் கடுமையாகி
மூலாதி மூலம்விண்டே னுந்தனுக்காய்
செறிவதென்ன முன்சாபம் கண்டிருந்தும்
செறிந்துவிட்டேன் மனக்குறிப்பு அறிவுப்பூட்டை
பொறியடக்குஞ் சண்டீசா மனக்கண்ணோடு
பூதமைந்து மடங்கவிதை யடக்குவாயே. 46

அடங்குவது உன்பெருமை யாத்தாள்பாதம்
அகத்திலுணர் உடையவனே ஆசானாகான்
தடங்குவது சத்தபரிசரூபரசகெந்த மைந்தும்
தப்பாது வெளிவிட்டால் தங்குஞ்சாபம்
துடங்குவது புசுண்டமுனி வாக்குபோல
துடர்கபால கிரியீசர் சொன்னார் முன்னே
படங்குவது பொல்லாத ரகஸ்யவேதம்
பாரிலிதை விள்ளாதே பதனம்பண்ணே. 47

பண்ணுவது யோகசித்தர் கடமையாகும்
பாலிப்பார் நாதாக்கள் தகமையாகும்
எண்ணுவது யோகவகை சீஷர்க்காகும்
இருப்பிடமே காட்டுவது தவத்துக்காகும்
கண்ணுவது குறிகண்ணே மனக்கண்ணாகும்
காஷாயம் பூணுவது ஊணுக்காகும்
ஒண்ணுஒண்ணுக் காகஒண்ணு வொவ்வொன்றொண்ணு
யுகமுடிவு திறப்பதொன்று முலியொன்னே. 48

ஒண்ணான மூலியதின் பெருமைமெத்த
உலகமென்ற யேழுலக முண்டாமூலி
பெண்ணான ஆண்பெண்ணாய் விளங்குமூலி
பெருமைபெற்ற முப்பூவு முண்டாமூலி
வண்ணானு மாவதுவே பஞ்சமூலி
வானவர்கோ னிமையவர்க்கும் வாய்த்தமூலி
கண்ணான நீலகண்ட ருண்டமூலி
காய்பழமாம் பழங்காயாம் கந்தமாமே. 49

கந்தமென்றாற் கந்தமதுக் காகுநாமம்
ககரமதிற் பதிமூன்றாம் மூலியென்றும்
தந்தமென்றார் கந்தத்துக் காதிகொண்டு
தவறாமல் முதற்கிழங்கு முண்டாமூலி
இந்தமென்ற லகரமதிற் பத்துமூன் றுந்தள்ளி
யிதமான யேழுக்குநால் மூன்றாமூலி
பந்தமென்ற வரலாறு பகர்ந்தமூலி
பஞ்சாங்க பாஷாண மூலிதானே. 50

மூலிமுதற் கிழங்குமப்பா வரிவேர்தானும்
முடிந்தணலி வாழ்வதுவும் முடிந்துபோச்சு
மூலிமுதற் கிழங்குதசை தோலெழும்பும்
முதிர்ந்த நிணம் பத்துமப்பா முடிவுகாணார்
மூலிமுதல் தளர்ந்தமங்கை செங்கையோடே
முடிதரித்தாள் மாலயனு முலகத்தோரும்
மூலிமுதற் கிழங்குமதத் தந்தம்வாழும்
மூதண்ட கோடியெனத் தரித்தநூலே. 51

நூலென்றால் நுவலவல்லோ நூலின்பிண்டம்
நுகர்ந்தவனே கண்டறிவான் நூலின்பிண்டம்
பாலென்றாற் பாலுமல்லநூலே பாலு
பகுத்தறிவாற் காணுவது பரமநூல்பார்
தோலென்றால் தோலுமல்ல தோலின்கூறு
தோல்நாலு மொன்றாகும் தொந்தம்பாலு
காலென்றால் காலுமல்ல தோல்பால் நூலும்
கலந்திருக்குந் தந்தமப்பா காணுகாணே. 52

காணவே வேணுமென்றால் யோகம்வேணும்
கருவுதித்துப் பிறந்திருக்கும் தூலசூக்ஷம்
பூணவே வேணுமந்தத் தியானசூக்ஷம்
பொருளறமுங் கண்டேறித் தள்ளவேணும்
ஊணவே வேணுமந்த சிகாரத்துச்சி
ஊமையெனு மிருப்பிடத்தை உருத்தவேணும்

நாணவே காணுமந்தச் சுவாசசூக்ஷம்
நாடாத நால்வரையும் நாடியுண்ணே. 53

உண்ணுமுண்ணு மெண்ணமெல்லாம் பொய்யாம்பொய்யாம்
ஊணுறக்க மானதெல்லாம் பொய்யாம்பொய்யாம்
கண்ணுமென்ன விண்ணுலக வாழ்க்கைபொய்யாம்
கசடர்கட்கு ஞானமது பொய்யாம் பொய்யாம்
பெண்ணுமன மாயைக்குப் பொய்யாம் பொய்யாம்
பேய்ப்பருத்தி யாடையணி பொய்யாம்பொய்யம்
எண்ணுமனக் குறிகாண்பான் பொய்யாம்பொய்யாம்
ஏழுலகமாடும் பொய்ப் பண்டமாமே. 54

பண்டமென்ன பண்டிதர்செய் மாயபந்தம்
பரமான பொருளறியப் பயனைக்கேளு
அண்டமென்ன அண்டமென்று உரைப்பார்கோடி
அய்யய்யோ அண்டமெங்கே யறியார்பாவி
பிண்டமென்று முதற்பிண்ட மென்பார்கோடி
பேய்க்கூத்துப் பிண்டமென்ற பேருங்காணார்
கண்டமென்ன கபாலமது வென்பாரையோ
கருத்தொழிற்குக் காமப்பால் காணுந்தானே. 55

காணுவது பூரமென்றாற் பூரமல்ல
கட்டான லிங்கமது லிங்கமல்ல
பூணுவது வீரமென்றால் வீரமல்ல
பொல்லாத பாஷாணம் வெள்ளையல்ல
நாணுவது சாதிலிங்கம் லிங்கமல்ல
நாதாந்த நாதமது நாதமல்ல
கோணுவது கொச்சியிட்ட வீரமல்ல
குறைந்தகொம்புப் பாஷாண மல்லத்தானே. 56

தானென்ற முப்பூவும் உப்புமல்ல
சார்ந்தகரு வுப்பதுவும் உப்புமல்ல
ஊனென்ற உடற்கருவும் உப்புமல்ல
ஊட்டுமுறை செய்வதும் உப்புமல்ல

மானென்ற மண்ணுப்பு உப்புமல்ல
மாதவிடா யானதுவும் உப்புமல்ல
சானென்ற சவுட்டுப்பு உப்புமல்ல
சாதகமா யிவையுப்பு அல்லத்தானே. 57

உப்பு அறியவும்

உப்பென்று சொல்வதுவும் பொய்யாதய்யா
உடலெடுத்த அமரியுப்புக் காணார்காணார்
சப்பென்றும் உப்பென்றும் உருசிகாண்போர்
தானறியா மூடருக்குத் தருமோஉப்பு
அப்பென்றுங் கைப்பென்றும் அறியாருப்பை
அறிவுதரும் உப்புண்டு மயக்கமானால்
உப்புப்புக் காணாது காணார்மாயம்
உ-அ-ச உப்பிருக்கு முலகந்தானே. 58

உலகமதி லறைந்தஉப்பு மாயம்மாயம்
உதையபிண்டம் ஒன்றான வுப்புக்காயம்
சலமதிலே விளைவுப்பு சகஸ்திரமாகும்
சண்டாள சடலமது தப்பித்தேகும்
பலதேக மகலாமல் வாய்க்கும் வாய்க்கும்
பாலவுப்பு பாலவுப்பு பாதை காணார்
கலகலெனு மமுதுண்ணும் உப்பா மந்தக்
கையடக்க மரிந்ததனைக் காணார் பாரே. 59

விபரம்

பாரென்றால் தோணாது தோணப் பின்பு
பகருகிறேன் பரிவான பாசமத்து
காரென்றேன் நாளுக்கு நாளா யந்தக்
கமலமுறை வாணியைநீ கசக்கி யுண்டால்
வீரென்றே கதரியவ ளளிப்பாள் நாதம்

விடமிருக்கு மிடமப்போ விள்ளும் விள்ளும்
ஊரென்றால் உனக்கந்த உப்பு மாகும்
உரைத்தபடி சதநவய உரைந்து போமே. 60

போமென்ற யெத்தொழிலுஞ் செய்யும் பொய்யே
பொன்மயமாய்ச் செய்வதுவும் பொய்யாம் பொய்யாம்
ஆமென்ற அறுபத்து நாலும் பொய்யாம்
அதுவாகு மிடமறியா வாசன் பொய்யாம்
தாமென்றே ஓதிவைக்கும் குருவும் பொய்யாம்
தருவான மூலிசொல்வா னவனும் பொய்யாம்
ஓமென்ற மூவெழுத்தின் மூலி காணார்
ஓகோகோ உலகமப்பா உதிர்ந்து போச்சே. 61

போச்சுதப்பா சண்டீச முனியே கேளாய்
புகழ்முல்லை மணவாளன் போதத்தாலே
காச்சுதப்பா நாளேறிக் காமம் பூண்டால்
கடற்றுரும்பாய் மண்டூக மானதையா
ஏச்சுதப்பா யிச்சாசத்தி கிரியாசத்தி ஞானசத்தி
யிதுமூன்றும் வாயாம லிகழ்ச்சியாச்சு
வாச்சுதப்பா கலியுகத்திற் கபாலருத்ரி
வானவர்கோன் விண்ணோர்க்கும் வழங்கத்தானே. 62

வழங்கவென்ற மூலியதை வளப்பதாக
வைத்திட்டார் மயக்கமதாய் வானோர்காணப்
பழங்கனியாய் பச்சிலையும் பவழப்பிண்டம்
பனிவெடியுப்புத் தந்தமுடன் பகர்ந்தமூலம்
தழதழப்பாய்ப் பரிமளிக்கும் மலர்தோறகப்பித்
தானணிந்தார் பிரமனயன் முதலானோர்கள்
அழலழலா யண்டமது மறைத்துவைத்தார்
அய்யையோ அண்டகரு வுதிரமாச்சே. 63

உதிரமென்ற அண்டமது அதுவேயாகும்
உயர்ந்தபஞ்ச யிந்திரிய மதுவேயாகும்

முதிர்ந்ததந்தி முன்னுரைத்த தறுபதாகும்
மூதண்ட அண்டமென்ற நாமமாகும்
கதிர்மதியோன் காணாத அண்டமூலி
காலனுக்கு உகந்தகரு நிணத்தின்மூலி
எதிர்சடையான் மானுக்கா யெடுத்தமூலி
யெம்பெருமான் தயக்கமிட்ட யேமந்தானே. 64

ஏமந்தான் அண்டத்தி லிருக்கும்வேதை
யெத்தொழிலும் மாரணத்துக் கேதுவப்பா
நாமந்தான் சீராமன் அமுதருந்தி
நடுவோடை நகர்ந்ததொரு ரேகைமூலி
ஓமந்தச் சிவனணிந்த மாயமூலி
உயர்நாரி கெற்பமென்று உரையுமூலி
சாமந்த மூலிக்குப் பிறப்போ அண்டம்
தப்பாது உயிரதுத்குத் தாம்தானாமே. 65

நாமதின்கூர் உரைத்திடுவேன் மயேசனப்பா
நகைத்திருப்பான் யேனென்று நவிலக்கேளு
சாமதின்கூர் விண்டுதெரிந் தறிந்ததாலே
சண்டீசா யிக்கருவுக் கிட்டசாபம்
போமதின்கூர் தெரிந்ததினார் சண்டீசநாதா
புகட்டுகிறேன் மாயத்தைப் பூட்டுநீக்கி,
நாமென்ற நாமத்தை மாத்துப்பண்ணு
நம்மதென்று யிக்காயம் நாடிக்கேளே. 66

கேளேமுன் சதுர்த்திவரை தவணைதாண்டில்
கிளர்சமய பாஞ்சசன்ய சித்தனான
வேளேசெய் மாணிக்க வாதவூரான்
விஷமுண்ட கண்டனடி விளங்கும்வெள்ளி
கோளகிரி வாசமிட்டு வாழும்நாளில்
கொடுமைசெய்யு மீரைந்து சிரத்தோனுக்காய்
மீளவுமை யானயன்மால் விளம்புமுலம்
வினவியவன் விண்டதினால் விடுபட்டானே. 67

பட்டானே சத்தியுமை சாபத்தாலே
பாருலகில் மானிடராய்ப் பிறந்துகாலம்
விட்டானே பூங்கொடிக்காய் உமையிரங்கி
விடுவித்தாள் சாபமப்போ வித்தாம்சாஸ்திரம்
கட்டாக் கட்டியதைக் குருக்கிமூன்றிற்
காணுதற்குப் பொருளறியப் பகர்ந்தநூலு
தட்டாதே கெட்டியப்பா தரிக்கும்நூலு
சாஸ்திரவான் தரிக்கும்நூல் சாபந்தானே. 68

சாபமதைக் கண்டிருந்தும் விண்டேனூலில்
சற்குணத் துள்ளசண் டீசாகேளு
பாபமது மாலயனுங் காணாநூலு
பரமனணி முப்புரிநூல் பாரிலுண்டு
சாபமென்ற சாமளையாள் அரனுக்காக
தான்மறைத்து வைத்தசங் கற்பநூலு
தாபமதைக் கண்டுனக்கு உரைப்பேன்வேதம்
தரணிதனில் விண்டால்நீ சவமதாமே. 69

தாமேதாம் தானவனாந் தனக்குத்தானாம்
தந்தைதமக் கருக்குருவாம் தமக்குத்தாமாம்
வேமேதான் கருத்தானும் ஒளித்துவாசி
வேகமென்ற பூட்டதனைப் பூட்டித்தந்த
சாமேதான் மனப்பூட்டுத் திறந்துசார்ந்து
சதாகாலம் யோககும்ப பூரணத்திலூணி
நாமேதான் சிவந்தமுதற் கிழங்குபூசை
நாட்டினின்றா லுனக்காகும் நவில்வேன்தானே. 70

தானென்ற தம்பத்துக் காறுவேணும்
தவமதற்கு நவம்வேணும் தானடைத்து
ஊனென்ற சடத்துக்கு உருப்புவேணும்
ஒன்றிரண்டாம் பத்தேழும் பனிரெண்டுவேணும்
கானென்ற அண்டபிண்டக் கருக்காணவேணும்
கபாலமப்போ திறக்குமந்தக் குரும்பைவேணும்

வேனென்ற தந்தம்நூல் தோலும்வேணும்
விளங்குமப்பா யிதுவிருந்தால் வேதையாமே. 71

ஆமேதா னண்டத்தாற் கோடியாகும்
அதின்பெருமை மெத்தவுண்டு அறியவேணும்
சாமேதான் முதற்கிழங்கு தன்னிற்கோடி
சாகுமப்பா யெட்டெட்டும் சமர்த்தாம்வேதை
காமேதான் கர்மத்தா லாடுதற்குக்
காடிந்த நூலாகும் கனிகாயாகும்
ஆமேதான் அதின்பத்திரி தோலுமுப்பாம்
அப்பனே பண்டிதனுக் காதிதானே. 72

ஆதியென்ற மூலமிது உனக்குரைத்தேன்
அப்பனே அதிற்சேர்க்கை அறிவிப்பேன்யான்
சாதியென்ற சரக்குமறு பத்திநாலுந்
தப்பாது மணியாகும் சாம்பலாகும்
சோதியென்ற சிவகாமி பாய்ந்தரத்தம்
சொலிக்குமது மாரணத்துச் சொரூபமாகும்
நாதியென்ற நாதாந்தம் நமனுக்காகும்
நலிந்தகனி யுப்பதுக்குச் சோதிதானே. 73

தானென்ற பஞ்சகரு வுப்புமாகும்
தன்வயத்தின் தீபனத்தைத் தள்ளிவைக்கும்
வேனென்ற புயல்வெடிப்பு கற்பயிந்திரியமாகும்
வெப்படங்கும் லிங்கம்வீ ரியமதாகும்
மானென்ற விஷகுளிகை வேகமாகும்
மயானமென்ற பூமியதை மாற்றிவைக்கும்
ஊனென்ற உடலுக்கு உறுதியாகும்
உத்ததந்தம் குழந்தைதனக் கொத்ததாமே. 74

தாமென்ற நூலதனிற் சயின்யகர்மம்
சாதித்தா னப்பப்பா சதாசிவமாமூலி
மானென்ற திரிபுரத்தை யெரித்தயீசன்
மாளாமல் முடிமீது தரித்தான்பாரில்

காமனவன் வில்லுக்கோ ராதிமூலி
கடுத்தபுஷ்ப மாட்டிவிக்குங் கர்த்தாமூலி
நாமந்த மூலியினா லுன்னைத்தேற்றி
நயந்தகுறி குணங்கண்டு நவில்வேன்காணே. 75

காணந்த மூலியினா லனேகசித்தர்
கைகண்டார் கன்னியப்பா கடூரமெத்த
வேணந்தச் சதுரகிரி யுற்றபேர்கள்
விதமறிந்து ஆடினதோர் மூலிதன்னை
கோணந்தக் கும்பமுனி யுரைத்தார்வந்திரி
கூறினாற் சாபமப்போ கும்பனாதன்
சாணந்த மூலியினா லவர்தானிட்ட
சாபமப்பா மயக்கமது சாம்பமூலி. 76

சாம்பலந்த மூலிவர்ணம் பஞ்சவர்ணம்
சாற்றக்கேள் வாலையிலே தாஞ்செனிக்கும்
பாம்பலந்தக் கருத்தரிக்குங் காலம்பார்த்தால்
பஞ்சகர்த்தா ளுருவாகும் பளிங்கிச்சோதி
காம்பலந்த யிரவினிலே சுடரதாகும்
கனத்தபிண்டங் காலத்தில் தரிக்கும்பச்சை
ஓம்பலந்தச் சிவசத்தி ஆத்தாளப்போ
உற்பனமா யுதித்தபச்சைப் பூரம்பாரே. 77

பார்ப்பதற்கு யிக்கண்ணு காணாதப்பா
பஞ்சேந்திரிய சடந்தோணப் பார்ப்பான்கண்ணில்
சேர்ப்பதற்கு முதற்கிழங்கு சார்ந்துதானால்
சிவசிவா துலங்குமப்போ காணலாகும்
பூப்பதப்போ பரிமளமாம் சிறுபெண்ணாத்தாள்
புரிநடன முனக்காகும் பூசைவேணும்
காப்பவனே கண்டறிவான் சிவானந்தமூலி
கயிலையிலும் காணுகின்ற கர்த்தன்தானே. 78

கத்தனென்றா லாகுமப்பா லோகச்சித்து
கற்பூரம் பச்சையினாற் காணலாகும்

அத்தனென்றா லுனக்காகும் பெண்கள்கோடி
ஆட்டிவைக்கும் இரவுபகல் ஆத்தாளப்போ
உத்தனென்றா லுன்னருகில் நடனமாவாள்
உனைக்கண்டோ ரிறைஞ்சிடுவா ருலகமெல்லாம்
வித்தனமாய்க் காண்பாய் விண்ணுலகோரைத்தான்
வியசுய சியமுனக்கு வேணதாமே. 79

வேணதென்ன நீவிலக்கிப் பூணக்கேளு
வியர்ந்தவனே சண்டீசா விபரமாகத்
தோணவே அத்தவர்க்குச் சரீரமூன்றும்
துலைந்தகர்ண கபோலகாடமத மூன்றுந்தள்ளு
பூணதென்ன நிகழ்காலம் மூன்றுந்தள்ளு
புகழ்வதற்கு திருஷ்டிதிதி மூன்றுங்காணும்
ஏணயிய லிசைநாடகத் தமிழ் மூன்றுந்தேரு
யிதமென்ற முக்குணமு மிக்குந்தானே. 80

இருக்கவல்லோ வேணுமின்னஞ் சொல்லக்கேளாய்
இச்சகிரி ஞானசத்தி மூன்றும்வேணும்
குருக்கதனு கணுபோக போக்யம்வேணும்
கூருமனம் புத்தியொன்றில் தள்ளவேணும்
நருக்கவல்லோ நாணமட மச்சம்வேணும்
நற்சரா யுசம்யோனி நாலைத்தள்ளு
ஒருக்க ஆகாரநித்திரை நாலுந்தள்ளு
ஓகோகோ யிக்குணங்கள் உதைத்தாற்பாரே. 81

பாருனக்கு உரைப்பதற்குப் புத்திகேளு
பரமகுண முடையவனே பாலிப்பார்காண்
மேருனக்குச் சிரமீதி லிட்டவாறாய்
மதிசயநயபய் வயமென்றே நிற்கவேணும்
தூருனக்குப் பயன்பூரு மைந்தைக்கட்டி
தூத்திடு கபாலமண்ட கோளத்துள்ளே
வாயமென்ற சுவாசபந் தனமேசெய்து
வாய்பிசகா திருந்தாக்கால் வாய்குமென்றே. 82

என்றேனே யிப்பொருளி னியற்கையெல்லாம்
இயம்பினே னிம்மொழியில் விளங்கச்சூக்ஷம்
கன்றென்ற மனக்கண்ணின் பொருளையெல்லாம்
காட்டுகிறேன் முந்நூலிற் கண்டுகொள்ளு
ஒன்றென்ற பயனறியா விள்ளாதப்பா
உரைத்ததொரு ஐம்பதிலே யுதிர்ந்துபோகும்
நன்றென்ற யிப்பொருளைத் தேர்ந்தாயானால்
நாயகனா மெந்தனுக்கு நந்திவாழ்வே. 83

வேறு

வழங்கும் உலகம் வாய்ந்த பொருளினால்
தளங்குங் குருவடி தவிர்ச்சுடு வெடிப்பினால்
விளங்குந் தவிழ்ந்திடும் மிதநர கெய்துவார்
இளங்கும் பரமாசையிசை சிக்கதே. 84

சிக்குவார் பூட்டுத் திரிமுகங் காண
இக்குரு வறிய இதம்படு வாராய்
சுக்கதின் குணமே சுகமது காணச்
சக்குரு நாதவிந் ததுகண்ட வாறே. 85

கண்டரே துருசு கட்டின சுருக்கை
விண்டரே யதனில் வெகுகோடி செம்பொன்
கொண்டரே வெள்ளை கொண்டாட்ட மென்பர்
பண்டரே லிங்கம் பார்த்தறி யெண்பதே. 86

எண்பதே செம்பயம் யினம்வெகு கோடி
முண்பதே கண்டு முழத்தனங் கண்டனை
பண்பதே நல்ல பயன்படு காவி
நண்பதே யியம்பும் நற்குறியாமே. 87

குறியென்ற வுப்பு கொடிபகர் மூலி
வரிவரி பிண்டம் வாகான சாலம்
சரியிடு மையஞ் சனதாது மாகும்
பொறியுல னொடுக்கம் புகழ்ந்தவ ராமே. 88

ஆமெனச் சூதம் ஆடுதென் கையில்
ஓமென வேகம் ஓடுது மென்பார்
பூமகள் வாணி பூத்தவ ளென்னிடம்
நாமென்ற யோகம் நாடுமஞ் சனமே. 89

மஞ்சன அஞ்சன மாயப்பச் சிக்குறி
கொஞ்சன வேதை கொடுமலை பொன்னாம்
எஞ்சனப் பெண்கள் யிடுசூலை மாயம்
வஞ்சனை யேறி வாயடைப் பாமே. 90

ஆமே அரனா ரறைந்ததோர் நூலைத்
தாமே யெழுவர் தன்னூற் றேர்ந்தே
போமே சமாதிப் பொறிகளை விண்டேன்
நாமே நாமாய் நவின்றோது வாரே. 91

ஓதுவ தரிது ஒருவர்க் காகுமோ
சாதுவ தறிந்து சரியது மெய்யென
வாதுகள் பேசி வரும்பொருள் பறிக்கும்
ஓது பொருளறியார் உயர்காணத் துறவே. 92

உரவென்ன நேசம் உயர்ந்த சண்டாளம்
மரவென்ன தூரம் மாற்றுவார் பெரிது
சரமென்ன சாத்திரம் தனீவ தல்ல
கரகர வென்பதே காணலாஞ் சோதியே. 93

சோதி விலக்குந் துற்சன குணத்தில்
நீதி விளங்குதல் நின்னயப் பொருள்காண்
வாதியென் றவனோ வாயது பதறி
சாதிபண் டிதனோ டரியாப் பகையதே. 94

பகையூ மிதுமெலாம் பகர்ந்தனன் யானும்
தகையென் றவரோடு சார்வது நன்றல
மகிமையாங் குணத்தின் வாறுசிக்காமல்
உகமை யுனக்குள் ளுரைப்பதைக் கேளே. 95

வேறு

உரைத்ததெல்லாம் மானிடர்செய் தொழிலீதப்பா
ஒருபொருளு மறியாத மூடராகும்
நிறைத்தபொரு ளறியாத சண்டிக்காமோ
நிறைந்தமலர் பூரணத்தின் நிலைகாண்பாரோ
கரைத்ததென்ன உரைத்ததென்ன உரைத்தாலென்ன
காணார்கள் காணார்கள் கமலந்தன்னை
அரைத்ததொரு சூக்ஷத்தை யறியாரோடே
ஆடாதார்க் கீயாதபொரு ளாகுந்தானே. 96

தானேதான் தானவனாய் நந்தியானும்
சாற்றுகிறே னந்தமொழி மூலிசூக்ஷம்
வானேதான் மனதடங்கிக் கொண்டுசார்ந்து
வண்க்கமுடன் நீயறிந்து மாற்றிப்போடு
மானேந்துங் காமிடத்தான் தாங்குஞ்சத்தி
மனோன்மணியை மனதுகந்து மகிழ்ந்துபோற்று
நானேந்துஞ் சகதண்டம் நீயேபெற்று
நடனதிரு வுருக்கலந்து நாடலாமே. 97

உப்பு தீட்சை

நாடவே வேணுமென்றாற் சொல்லக்கேளு
நன்கறிவால் லவணஞ்சேர் கொண்டுவந்து
கூடவே யாழிநீர் படிதான்விட்டுக்
குமுறவே கரைத்துரவி நவநாள்வைத்து
மாடவே கந்தமென்ற கிழங்குதன்னை
மாற்றுவா யதனுறவி மடித்துப்பின்பு
நீடவே நிணமெலும்பு நரம்புதோலும்
நீசதைத்து லவணத்தின் கூடமாட்டே. 98

உப்பு

மாட்டியே யெரிப்பாய்நீ நிணங்கலங்கி
　　மடியுமப்போ லவணமது கட்டும்பாரு
கூட்டியே யதைக்கலக்கிப் பாரிலிட்டால்
　　குமரிகட்டும் பொடியுப்புக் கூரைப்பாரு
நாட்டியே யதையெடுத்துப் பதனம்பண்ணு
　　நாயகியாள் ரவிசீலை கவசங்கட்டி
மூட்டியே சிமிழடைத்து வைத்தாயானால்
　　மூவுலகும் நீபெறுவாய் மொழிந்தேன்பாரே. 99

சரக்குகள் கட்ட

பாரப்பா பலதொழிலும் பார்க்கவென்றாற்
　　பணவிடைகால் லவண்கட்டு பகர்மூலித்தோல்
நேரப்பா கவசமிட்டு போக்கினுள்ளே
　　நீவைத்துத் தணலிடவே நீறிப்போகும்
நீரப்பா பூநீரு நாமமிட்டு
　　நிச்சயமாய் ஆடப்பா நினைத்ததெல்லாம்
சாரப்பா பலசரக்குங் கட்டுங்கட்டும்
　　சதமென்று நம்பவிது முப்பூவாமே. 100

முப்பு விபரம்

முப்பூவின் வாறுனக்கு உரைக்கக்கேளு
　　முதற்பிண்டத் திடப்பிண்ட மூலங்கேளு
இப்பூவின் யிடப்பிண்ட மண்டம்போக்கி
　　யியலான தலைபோக்கிக் கண்டந்தானும்
செப்பூவின் தசைநரம்பு தோல்மூன்றுங்கூடிச்
　　சிறந்ததினால் முப்பூவும் உப்புக்காச்சு
இப்பூமி பூவினுப்பு உப்புக்காமோ
　　யியல்பிண்ட வுப்பதனால் முப்பூவாச்சே. 101

வாச்சுதென்று மகிழாதே மனம்பொல்லாது
வாயாது வாயாது வசனித்தாக்காற்
போச்சுதென்று மவுனமுற்றா லுறையுஞ்சூதம்
பொருளாகும் மாத்துமிடப் பொன்னாம்மண்ணும்
காச்சுதென்று மகிழாதே கல்லதானால்
கண்துலங்கும் பரத்துக்குங் கனியதாகும்
ஏச்சுதென்று புகலுவர் யாவரோடும்
இணங்கினவர்க் குரைத்திட்டா லிதுவும்போமே. 102

போமென்று யெண்ணாமற் சொன்னேன்புத்தி
பொல்லாத சூதருடன் பொருதவேண்டாம
ஓமென்று அந்திசந்தி யாத்தாள்தன்னை
யுணறுவாய் வங்சிங்சங்நங் உங்கென்றேத்து
வேமென்ற உருநூற்றி யெட்டுமப்பா
விடாமலே செபித்துவர வேணதாகும்
சாமென்ற பாஷாண வெள்ளைதன்னைச்
சாதிக்க வுப்பதனைச் சார்ந்துகேளே. 103

கேளப்பா மனமடங்கி யோகங்கொண்டு
கிரியையுடன் பூரணத்தி லுறத்துநின்று
நாளப்பா தவறாதே பூசையோகம்
நாடினாற் கிடைக்குமப்பா நான்சொல்மூலி
வாளப்பா சொரிவதுபோற் காலந்தோறும்
வாமமாய்த் தியானித்தால் வாய்க்கும்யோகம்
காளப்பா கண்டத்தான் செயலினாலே
காணலாம் பலதொழிலும் கட்டித்தேரே. 104

பாஷாணக்கட்டு

தேரவே பாஷாண வெள்ளைதன்னைத்
திறமுடனே கட்டியொரு பலமுமைந்தரம்
ஏரவே கொண்டதனைச் சோதிப்பாலில்
யிசையவே கிராசமிட்டு யிணக்கமாக

நேரவே கிழங்கின்சோ ணிதமுங்கொண்டு
நேராகத் தோய்த்தபின்பு கவசங்கட்டிச்
சேரவே கிழங்கினத்தைக் கவசமிட்டுச்
செப்பரிய கெசபுடத்தில் மாட்டுவாயே. 105

மாட்டுவாய் புடமேறிக் கட்டியப்பா
மகிமையாம் பாஷாணக் கட்டைக்கொண்டு
கூட்டுவாய் மூலியுட நரம்பினாலே
கூசாமல் அரைத்தனைக் கவசங்கட்டிக்
காட்டுவாய் காட்டுத்தீ மூட்டுவாய்நீ
காளகண்ட நீறாகுங் கண்டுதேறு
பூட்டுவாய் பலதொழிலும் வாச்சுதென்று
பூரணமே மனதிலுன்னிப் பொருந்தியாடே. 106

ஆடவே வேணுமென்றால் யோகம்வேணும்
ஐம்பதுவுந் தன்மயமா யறியவேணும்
நாடவே சத்திசிவ பூசைவேணும்
நாலைந்துங் கட்டியே பூணவேணும்
தேடவே கன்னமதப் பூவையான
சிறுபெண்ணாள் வாழுமிடந் தெரிந்துநீரில்
கூடவே உப்புப்பு யெள்ளுக்கொண்டு
குறியான சுண்ணமுமப் படியேகூட்டே. 107

வெள்வி

கூட்டியே பாய்ச்சிடுவாய் செம்புக்கப்பா
கொண்டாடுஞ் சோமனவன் குறிதப்பாது
நாட்டியே நாலுக்கு ஒன்றுதாயாம்
நாமறிந்த குறியிதுநா யகியாள்சொன்ன
பூட்டிதனை விள்ளாதே மூலியாலே
பூண்டதப்பா யிம்மகிகை புகலொண்ணாது
மேட்டிலயன் விடுகுறியி லுரைப்பாயார்க்கும்
விண்டசண்டி னாதனென விளம்பலாமே. 108

துருசு

விளம்பாதே மூலியுட சாபம்மெத்த
விட்டாடும் உன்குலத்தை வெளியாய்ப்போக்கும்
தளம்பாதே குடநீரின் மகிமைபோலத்
தானிருந்தா லின்னமொரு போக்கைக்கேளு
களம்போன துரிசியது கட்டியொன்று
காணப்பா பலமைந்து கொண்டுநீயும்
முளம்பாதே சுக்கிரன்கண் ணொளிந்தமூலி
மூடதனைக் கொண்டுமேற் கவசம்போடே. 109

போடதனைக் குண்டத்தீ மூட்டினாக்கால்
பொருந்திகட்டிப் போகுமது புகைகாணாது
ஓடதனைக் கொண்டீச னெடுத்தகண்டம்
ஓடாது தங்குமது உனக்கேயாச்சு
பாடல்தனைக் கொண்டாடி யெடுத்துமைந்தா
பரமனணி நீறாகப் பதத்தைக்கேளு
நீடதனை வாழ்விக்கும் சுகத்தைத்தேடும்
நிலப்பயிரின் கிழங்கினது பிண்டந்தானே. 110

பிண்டமதாம் முதற்கிழங்கு வரிவேரப்பா
போக்குடனே கிழங்கதுவின் நவிரங்கொய்து
துண்டதா யுருத்திடுவாய் சுடுவல்காணும்
தொட்டெடுத்துக் கிழங்கினையே தூளதாக்கிக்
கொண்டமதக் கண்டரதை மாட்டித்தோலால்
கூட்டியே தீவசமிட்டுக் குண்டத்தீயில்
அண்டர்பிரா னுயிர்மாளத் தீயைமாட்டி
அதையெடுப்பாய் வெண்ணீறாம் அமலன்நீரே. 111

நீரான துருசுநீர் வேதைகோடி
நிமிளையப்பா அதிற்கோடி நித்தங்கோடி
சீரான தங்கத்துக் கீய்ந்தாற் செம்பாம்
செம்பதை வெள்ளிக்கீயத் தங்கமாச்சு

நேரான தங்கத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
　　நீமனதாய் நந்தியுட மூலந்தேரு
பேரான யென்மூலம் நீயறிந்தால்
　　பிரமனுனக் கீடாகான் பேணிப்பாரே. 112

பேணுவதே மூலாதி மூலமாகும்
　　பிரமநவத் தியானமது மூலங்காணும்
தோணுவதே மனக்கடிமை துலக்கம்போக்கித்
　　துய்யமதக் கும்பகத்தி லேறிப்பூர்ணம்
நாணுவதே நவமவசிவ குறியைக்கண்டால்
　　நாடுமப்பா நானுரைத்த மூலிசூக்ஷம்
ஊணுவதே துருசுமப்பா நீத்துமட்டும்
　　உள்ளபடி வேதையதாம் ஊணிப்பாரே. 113

பார்ப்பதென்ன துருசினுட வேதைமெத்த
　　பார்க்கரிது பார்க்கரிது பகரொண்ணாது
சேர்ப்பதென்ன நவகோடி சித்தரெல்லாம்
　　திறவாமல் மயங்கிவிட்டார் துரியமைந்தும்
கார்ப்பதென்ன யுகமட்டும் வேணுமோதான்
　　காலினிடை முடிபோக்கிக் காணுகாணு
தீர்ப்பதென்ன வகாரமது வுனக்கேகிட்டும்
　　சிவசிவா திறந்துவிட்டேன் செம்பொன்மேரே. 114

மேரென்ற மேருவது நீயேயாகும்
　　மெய்யான மெய்யதுவும் நீயேயாகும்
வேரென்ற வேரதுவும் நீயேயாகும்
　　விளங்குகின்ற நவமைந்தும் நீயேயாகும்
பாரென்ற பாருப்பு நீயேயாகும்
　　பஞ்சகர்த்தா ளைந்துபேர் நீயேயாகும்
சாரென்ற சராசரங்கள் நீயேயாகும்
　　சத்தபரி சருபா ரச கெந்தமாச்சே. 115

ஆச்சப்பா துருசதுவும் நீயேயாகும்
　　ஆனதொரு சூதமது நீயேயாகும்

மாச்சப்பா கருவியுனக் குள்ளேயாச்சு
மம்நம்வம் சிம்மசியுன் னுருவேயாச்சு
பாச்சப்பா தீயதுவு மஞ்சுமாச்சு
பரமுனக்குக் கிட்டாதே பாவம்போச்சு
ஏச்சப்பா விழியிரண்டுக் கேச்சேயாச்சு
விதுயிரண்டுங் கண்டறிந்தால் யேமமாச்சே. 116

ஏமமென்ற வாறுனக்கு யியம்பக்கேளு
யேமமதே விழியிரண்டும் யேமமாச்சு
வாமமென்ற தாமமதே நவமுமாச்சு
மருவிநின்றார் கேள்வியது யேமமாச்சு
தாமமென்ற தாமமதே உந்தியாச்சு
தப்பாது யோகமுண்ணத் தானேயேமம்
காமமென்ற காமமதே மூலமாச்சு
கட்டறுத்துக் கொண்டவர்க்கு யேமந்தானே. 117

தாமென்ற யேமத்தின் குறியைக்கேளு
தானேறிக் குறிகடந்தால் தானேயாச்சு
வேமென்ற ஆங்காரம் விட்டுத்தேர்ந்தால்
விடமுனக்கு வேறுமுண்டோ பொன்னாம்வேதை
போமென்ற மவுனத்திற் பூண்டிருந்தாற்
பொருளாகும் உன்மேனி பூக்கும்பிண்டம்
நாமென்று நாம்சொன்னோம் பிண்டமூலி
நல்குமப்பா யிருந்திடத்தில் நயந்துதேரே. 118

நயந்தேரக் காணுவது யிந்நூலப்பா
நாலாறுக் கீடாகும் நவின்றவேதை
பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமிதிற் தூலசூக்ஷம்
பஞ்சவுப்புக் கருவதுவும் பலிக்குமூலி
அயன்தேடி மால்காணான் தரித்தமூலி
அப்பப்பா அரன்தரித்தா னந்தமூலி
முயந்தேறக் காணுமப்பா சத்தியாத்தாள்
முடிதரித்தா ளம்மூலி மூலந்தானே. 119

மூலமென்ற வழலையது முப்பூவாச்சு
　　மூதண்டக் கருவதுவு முடிந்தமூலி
காலமென்ற காலனுக்கு மாதிமூலி
　　கண்டவர்க்கு யெளிதான கமலமூலி
பாலென்றாற் பால்சொரியும் பஞ்சமூலி
　　பரிந்தெவரும் பொசிக்குகின்ற பச்சைமூலி
ஞாலமிசை மெத்தவுண்டு நடனமூலி
　　நவின்றிட்டால் வெளியாகும் நயந்துபாரே. 120

நயந்தோர்க்குக் கிட்டுமது நல்லமூலி
　　ஞாலமதில் வேறிலை நாதாக்கள்வைத்தார்
பயந்தோர்க்குக் கிட்டுமென்று மறைத்துவேறே
　　பச்சிலையு மண்ணுமென்று பாடிவைத்தார்
கயந்ததொரு கசடருக்காய் காலாங்கிநாதர்
　　காட்டாமல் மறைத்துவைத்தார் நூல்கடோறும்
நயந்தவனே சண்டிசா உனக்குரைத்தேன்
　　நாதாக்கள் காணாத நாதந்தானே. 121

நாதமென்ற நாதமதி லுண்டாமூலி
　　நாதமென்று சொல்லுவது நாதமாமோ
போதமென்றாற் போதமுண்டு அந்தமூலி
　　போதமது வேறுமில்லை புகன்றாற்பித்தம்
நீதமென்ற நீத்தினங்க ளுண்டமூலி
　　நீணிலத்திற் கட்டுமந்த யெட்டெட்டுந்தான்
வாதமென்ற வாதமதிற் பிறக்குமலி
　　வாயாது மத்தொன்றி லாடுவாரே. 122

வாடுவார் பொன்தேட மயக்கமுற்று
　　வாட்டுசெம்பு அயத்தில்வெள்ளி அயத்திற்பூண்டை
தேடுவா ருப்புசுண்ணம் திகைத்துமய்யோ
　　தெரிந்துதெறாறு மெழுகுசெந் தூரம்பார்ப்பார்
பாடுவார் பலபலநூல் கண்டுகண்டு
　　பாய்ச்சுவார் வேதைக்குப் பாழாம்நூலு

கூடுவார் மயக்கமுற்றுக் கூடிச்சென்று
குடிகெட்டு நூலறியார் குருக்காணாரே. 123

குருக்காணா மூடரப்பா கோடாகோடி
கும்பித்துத் தம்பித்து மாண்டோர்கோடி
உருக்காணா மூலியுட பீடங்காணார்
உலுத்தரப்பா மூலிகையால் மாண்டார்கோடி
கருக்காணார் கட்டதுவுங் காணார்கோடி
கடைகெட்டு வூதிக்கண் போனார்கோடி
உருக்கலந்த முதற்பிண்ட மூலிகாணார்
ஓகோகோ காசளவு பொன்காணாரே. 124

காணாரே பொன்னென்ற மாயப்பூட்டைக்
காணுவரோ சண்டாளக் குரும்பர்தாமும்
ஊணாரே பொன்னிருக்கும் பீடங்கண்டு
உருவளிக்க மாட்டுவரோ உலுத்தபாண்டம்
காணாரே கண்டெடுத்த பொசிப்பைபோலக்
காயத்திற் நடக்கைகளைக் காணார்பாவி
நாணாது நாணாது பொல்லாவாழ்க்கை
நாய்கொடுவால் மூடருக்கு நாடாமூலி 125

மூலிவிண்டாற் சொரிந்தாடும் உலகமப்போ
முடிந்துதப்பா சத்திமயம் மூழ்கிப்போச்சு
காலிவிண்டால் ஒன்றுமில்லை கட்டையாச்சு
கண்டுகொள்ளு மூலியுட கருத்துமப்போ
நாலுவிண்டா லொன்றுமில்லை யொன்றுங்காணார்
நாலடங்க நாலுண்டாம் நடக்கும்வேதை
பாலுண்டால் பொருளுதவி பரமுண்டாச்சு
பாலிலொரு பலனுமில்லை பாசம்போச்சே. 126

போச்சுதப்பா ஆழியும்பொன் மேருஞ்சேர்ந்து
புகட்டுமப்போ சதாசிவமு மடங்கிவேகத்
தோச்சுதப்பா நவகோண சத்தியாகும்
சுழிமுனையும் முளையாகுந் தூலமப்போ

காச்சுதப்பா விண்ணுமண்ணும் பொருளேயாச்சு
கண்ணிரண்டும் மறைத்துமனக் கண்ணதாச்சு
வாச்சுதப்பா சிவானந்தி வாழுமூலி
வாகனப்பெண் ணாத்தாளும் வாய்விண்டாளே. 127

விண்டவர்க்கே காணுமப்பா வேதைகோடி
வீணருக்குத் தெரியாது வேதைமார்க்கம்
கண்டவர்க்கே காணுமப்பா துருசுயோகம்
காணாது காணாது கசடர்க்காகா
உண்டவர்க்கே காணுமப்பா சூதசூக்ஷம்
ஒருக்காலுங் காணார்கள் உலுத்தரப்பா
தொண்டர்க்கே காணுமப்பா வெள்ளைப்போக்கு
சூதருக்குக் காணாது துலைந்துபோமே. 128

துலைவதென்ன யிருப்பிடத்தைத் தொட்டோர்க்காகும்
தோணாது துஷ்டருக்குத் தூரமாகும்
அலைவதென்ன வாதமென்ற தறியார்மூடர்
அடக்கமவ ரிடத்திருக்கு மந்தமூலி
உலைவதென்ன உலையிலிட்டு வூதிவூதி
ஓகோகோ கெட்டலைந்த உலுத்தபாண்ட
மலைவதென்ன குகையென்ன வனத்திலென்ன
மாயமென்ன மனம்விட்டாற் காணுந்தானே. 129

தானென்ற சிவாட்சரமே மூலம்மூலம்
சதாநித்தம் பூரணமே யோகம்யோகம்
வானென்ற பொருளுனக்கே தீபந்தீபம்
வாய்க்குமப்பா சுழல்மூலி வாடைதோற்றும்
கானென்ற ஐம்பூதம் உன்னைத்தள்ளி
காட்டிவைக்குஞ் சுழல்மூலிக் கடுத்தவேதை
நானென்று நீயென்று மறிந்தாயானால்
நாடுமந்த மூலிகுணம் நாடாம்பொன்னே. 130

பொன்னாக்கச் செம்புகொண்டு அலைவார்கோடி
பொன்னிருக்குந் துருசியென்று புகைப்பார்கோடி

என்னாக்குப் பாஷாண வெள்ளைகொண்டு
எடுப்பதற்குப் பொன்வெள்ளி யென்றுங்காணார்
கன்னாக்கும் உலைசூதங் கொண்டுகட்டக்
கண்ணவிந்து கெட்டவரோ கோடாகோடி
ஒன்னாக்கும் அயக்களங்கு கண்டதென்று
ஓடிவிட்டார் சண்டாள ருலுத்தராமே. 131

ஆமென்ற வகாரசித்து உனக்குரைக்க
அண்டமுக டுருவிடுமே யப்பாசண்டி
நாமென்ற பேரைவெளி வில்லலாகா
நவின்றபின்பு தெரியுமந்த நந்திமூலம்
தாமென்ற துருசுவெள்ளை சூதங்காணுந்
தங்கமதைத் தன்மயத்தில் தாக்கவேணும்
வாமென்ற சிறுபெண்ணை மயக்கிக் கொண்டால்
வகாரமப்போ சிக்கியல்லோ வாய்க்குந் தானே. 132

தானென்ற வழலையினால் துருசுகட்டி
தப்பாது உப்பாலே நீற்றிக்கொண்டு
வானென்ற சுண்ணந்தங் கத்துக்கீய்ந்தால்
வாய்க்குமப்போ தங்கமது செம்பாஞ்சுண்ணம்
கானென்ற வெள்ளிக்குச் சுண்ணமீய்ந்தாற்
காணுமப்பா ஆறேழு மாற்றக்காணும்
நானென்று சொல்வதுக்கே மாளாதப்பா
நாயகியா ளுறவில்லாமல் நாடாதாமே. 133

நாடாது பூரணமே யில்லாவிட்டால்
நாதாக்கள் யோகங்கள் காணாவிட்டால்
ஓடாது பஞ்சகுறி தப்பிற்றானால்
ஓகோகோ ஒன்றுமில்லை ஓடிப்போச்சு
நாடாது முத்தொழிலும் நடனங்காட்டும்
நாயகியாள் தனைவெறுத்து நடனப்பூட்டைக்
காடாகத் தான்செபித்துப் புதைத்துவைப்பாள்
கனகமென்ற வேதையைநீ காணமாட்டாய். 134

காணாது மூலியுட சூக்ஷமப்பா
கண்டறிந்தாற் காணுமையா கனகமப்போ
வீணாகத் துருசுகொண்டு அலைவதென்ன
வேதையுனக் காகாது வெறும்பேச்சாச்சு
பூணான சூதமது புதைந்துபோச்சு
பொய்யாச்சு பாஷாணம் பூத்துப்போச்சு
கோனான மால்தெரிக்கு மந்தமூலி
கொடுமுடிபோல் வேரோடுங் குளிர்ந்தமூலி. 135

மூலிவிள்ளக் காட்டுகிறேன் பின்னையப்பா
முகடைவுனக் கறிவித்தேன் தெளிவதாக
பாலிகுண சாலிதய வாணிசூக்ஷம்
பகர்ந்தறிந்தால் மூலியிடம் பார்ப்பாயப்பா
நாலிரண்டு மோராறும் ஐந்துமேழும்
நல்லெட்டெட் டும்வாய்க்கும் நானுரைப்பேன்
காலிபல மூலியெல்லாம் காரங்கட்டும்
கட்டினதோர் கட்டறிந்து காணுகாணே. 136

காணப்பா காரமென்ற காரந்தன்னிற்
காணுமப்பா பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும்
தாணப்பா தகரமென்ற தகரந்தன்னைத்
தள்ளிவிடு பதின்மூன்றி லொன்றுதேரும்
நாணப்பா வகாரமென்ற பூட்டிற்காணும்
நல்கிடுவாய் பதின்மூன்றும் மூன்றும்நான்கில்
ஊணப்பா ஒன்றுகள்ளி நின்றபூட்டை
யுகமுடிந்த தென்றுசொல்லி யூன்றிக்கொள்ளே. 137

கொள்ளுதற்கு மூலியதாங் குறியைக்கண்டு
குதிகொள்வாய் மனோன்மணியைக் கும்பிட்டேத்தி
விள்ளுதற்கு உந்தனுக்கா யுரைத்தேனப்பா
விள்ளாதே சத்திபதம் உன்மேல் வைத்தேன்
எள்ளுமய மறிந்தவனே சண்டிநாதா
இதைவிட்டாற் போக்குனக்கு வேறேயில்லை

உள்ளுமயம் பிரமயமு முரைப்பேன்கேளு
உற்ற அண்ட பிண்டதலை வாறுதானே. 138

தானென்ற சகரமது தொண்ணூற்றொன்று
தான்தள்ளிச் சேர்த்திடுவா யொன்று காணும்
கானென்ற நகாரமதைக் காரங்கொண்டு
கண்டுகொள்வா யறுபத்து ஐந்துந்தள்ளி
ஊனென்ற ரெண்டுமப்பா ஒன்றேயாச்சு
ஓகோகோ மூன்றுமப்பா உதித்துப் போச்சு
மானென்ற மலர்விழியா ளண்டமப்போ
மகிழ்ந்துனக்குத் திறந்துவிட மாயம்பாரே. 139

பாரப்பா அண்டத்தின் கொலுவையப்போ
பராசத்தி மக்களப்பா பார்த்திருப்பார்
காரப்பா அவள்கொலுவி லண்டபாகம்
கணக்கிட்டு முடியாது கர்மிகாணான்
ஏரப்பா அதுவழியா யூனிட்டாப்போல்
இருக்குமந்தப் பிண்டகொலு வதனைக்காணு
சாரப்பா அவள் புயத்தின் மீதிலேதான்
சார்ந்தவுடன் காண்பாய்ப் பிண்டந்தானே. 140

பிண்டமென்ற முதற்பிண்டங் கண்டாயானாற்
பிசகாது வாய்திறந்து புலம்புமப்போ
அண்டமது உனக்குதய மானாலப்போ
அசைந்தாடும் மேனியெங்குந் துண்டங் காணும்
சண்டென னுமுனையப்போ சதாநந்தித்தாய்
தான்வணங்க அவள்மூலங் காணவேணும்
பிண்டவிந்தைக் காணாத மூலியாலே
பெறுவதப்பா வேதைபல தொழிலுந்தானே. 141

தொழிலென்றா லெத்தொழிலு மிதற்கொவ்வாது
சொரூபவா ணந்திகொலு சூக்ஷமப்பா
வழியென்றால் வழலையப்பா அதுவேயாகும்
வாகான நாதமது அதுவேயாகும்

கழிவென்ற கழிவதுவு மதுவேயாகும்
கட்டான வீடமையு மதுவேயாகும்
ஒளிவான முப்பூவும் உப்புமாகும்
ஒடுங்குமையா யெட்டெட்டு மொடுங்குந்தானே. 142

ஒடுங்குவது துருசதனாற் பூர்க்குஞ்சுண்ணம்
உப்புவெள்ளை பிண்டத்தோல் வலுத்துப்போகும்
அடுக்குமென்றே உனக்குரைத்தேன் தெளிவாயானால்
ஆடுமப்பா நவகோண மண்டத்தாலே
கடுங்கோள் பொய் சூதருக்குப் பாலனாதன்
கைபிடித்த சூலமெனக் கண்டுகொள்ளு
படுவேதைக் கொடுங்குவதே பாகமாகும்
பயனறிந்தோர் பாலிப்பர்பா ஷாணக்கட்டே. 143

கருவிடையம்

கட்டுவது பிண்டத்தோல் நிணமுமாச்சு
காயான பின்பதுவே சுண்ணமாச்சு
வெட்டுவது பிண்டரெத்தம் பச்சையாலே
விட்டுதப்பா சூதமல ரதனாலாசை
பட்டுதப்பா செம்பதுவுங் களங்குபோக்கிப்
பதிவான அயமுதலாயக் காணலாகும்
விட்டுதப்பா உனையடைந்த பாசம் விட்டு
விண்மயமுந் தன்மயமும் உனக்காம் வேதை. 144

வேதைபர வெளியாகும் அண்டபிண்டம்
வெளிகண்டா லுனக்காச்சு வேதைகோடி
ஊதையிலே காணுவரோ பதத்தின் வாழ்க்கை
ஒருக்காலுங் காணாது ஓடிப்போகும்
வாதையினாற் காணுவதே சத்திபூட்டு
வாயாது வாயாது துருசுவெள்ளைப்
பாதையிலே கிடக்குமப்பா வேதைமார்க்கம்
பார்ப்பவனே கண்டெடுப்பான் பதத்தின்பூட்டே. 145

வேண்டிய கரு

பூட்டப்பா கட்டுதற்கு அண்டம் வேணும்
பொடிப்பதற்கு முதற் கிழங்குப் பூகம்வேணும்
ஊட்டப்பா அண்டத்தின் வழலைவேணும்
ஊண்சதைதோ லெலும்புப்பால் உப்புவேணும்
நாட்டப்பா மாய்ப்பதற்கு நாவுவேணும்
நாயகியாள் தன்சீலை யீடுவேணும்
கூட்டப்பா யிதுவுனக்கு வாய்த்ததானாற்
குமுருமப்போ பூரணத்திற் குடியாவாயே. 146

ஆவதுவே மனப்பூட்டா லழிந்து போகும்
அடக்கமில்லார்க் கணுவளவு மாகாதாகா
பாவமென்ன பாவமதாங் கருவழிக்கப்
பலபிண்டத் தலைதரித்த பாவங்கண்டாய்
சாவதுவே மெய்யறிந்து அண்டத்தாசை
சார்ந்தெடுப்ப தாகாது சாபம் மெத்த
நாவதுவே நிலைநின்றாற் காணலாகும்
நாடாது சாபமிப்போ நாடிப்பாரே. 147

பாரப்பா நகாரவட்டம் அறுகோணங்கீறி
நடுவரையுங் கடைவரையும் ஓமதாக்கி
தீரப்பா கோணத்தில் வய-நய-சிய மூன்றும் அக்னி
திறமையுடன் நம்-வம்-உம் மூன்றும் வருணனாகும்
ஏரப்பா யங்-கிங்-சிங் மூன்றும் நிருதியாகும்
எமகண்ட அக்-இக்-உக் மூன்றும் யீசான்யம்
காரப்பா ருத்ரன்ருத்ரி மயானகண்டம்
காட்டுவாய் கோணநவ சூலம்போடே. 148

போடுவாய் நடுவரையில் சு-ரி-ந வென்றுமாட்டி
பொங்கமுடனோ துவதோர் குருவைக்கேளு
கூடுவது ரிம் சூம் னாம் ஊம ஆமென்றே
குறிஓரா யிரத்துநா றுருவையோத

ஆடுவாள் மனோன்மணியாள் ரூபங்கண்டு
ஆர்ப்பரிப்பாய் ரீங்காரவோங் காரமிட்டுச்
சூடுவாய் மலர்ப்பதத்தில் விழுந்துஓதத்
துலங்குவாள் மனக்கசட்டின் சூக்ஷங்காணே. 149

காணப்பா சண்டீச நாதா நாதா
கமலமது கண்திறக்குங் கதிரோனைக்காணப்
பூணப்பா அம்மொழியா ளுரைப்பாளாத்தாள்
போதுமப்போ உன்மேனி பூத்துப்போச்சு
ஆணப்பா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல
அரகரா நாதமில்லா தமைந்தமூலி
நாணப்பா உரைத்து விட்டேன் மாயப்பூட்டை
நமனுமென்மேல் வஞ்சமிட நவின்றிட்டேனே. 150

இட்டேனே கமலமுறை வாணிபாதம்
இணங்கினேன் பூரணத்தை யோகங்கொண்டு
பட்டேனே யல்லல்வெகு பாட்டிற்சென்று
பாதமங்குச பாசசெந் தூரத்தானை
விட்டேனே கும்பமுகச் சாலைகண்டு
விகண்டமணி பூரகத்தை யோங்கித்தாண்டி
மாட்டேறுங் குழலாள்தன் பதம்பணிந்து
மாயமென்ற பூட்டறிந்து மகிழ்ந்து கண்டேன். 151

கண்டனப்பா வழலையென்ற போக்கை யெல்லாம்
கண்டதில்லை யென்கிலுமே வழலைமார்க்கம்
விண்டேனே உப்பென்ற தீர்க்கமெல்லாம்
விதவிதமாய்க் காணவொரு பலனுமில்லை
சண்டாளத் துருசதனாற் கோடிகண்டேன்
சண்டிகட்டி நீத்தவில்லை சாம்பலாச்சு
பண்டான பாஷான வீரம்பூரம்
பார்த்தவித்தை கோடியுண்டு பலன்காணேனே. 152

காணேனே வேதையுப்பு சப்பாய்ப்போச்சு
கடுந்துருசு பாஷாணம் காற்றாய்போச்சு

ஊணேனே சுவாசமது ஒடுக்கத்தாலே
ஒண்ணரையுங் கால்மூன்றும் ஓடிப்போச்சு
ஆணேனே பெண்ணோவென் றறியாப்பூட்டை
அறியாமற் பட்டதொரு கோடியுண்டு
சாணேனோ முழமேனோ வென்றசூக்ஷ்ம்
சாதகங்கண் டவன்கருதி யறிகுவானே. 153

அறிவாலே காண்பதப்பா சாரப்போக்கு
அறிந்தவனே மூலிகண்டு மகிழ்வுகொண்டு
தெரிவானே மூலியுட நாதமப்பா
தெரியாதார் தேறுவரோ சாரப்போக்கை
மறிவதே மாயமப்பா சாரமென்று
மாணவனே காண்பதுண்டு மாயமூலி
பிறிவதே கருணீகச் சாரின் சூக்ஷம்
பிரித்துரைப்பேன் சாரத்தின் பிண்டமூலம். 154

மூலமப்பா வேறில்லை சாரமூலம்
முண்டமப்பா பிண்டத்தி லுதித்தசாரம்
தூலமப்பா காரமதிற் சேர்ந்ததாலே
துகண்டசத்தி நாதமது சாரமாச்சு
பாலமப்பா வேதைக்கு உனக்குரைத்தேன்
பலதொழிலு மிதற்குள்ளே ஒடுக்கமாகும்
சாலமப்பா வேறில்லை யிதுவேயாதி
சாற்றுகிறேன் விபரமிதே சார்ந்தபேரே. 155

சாரக்கட்டு

பேரப்பா சாரபலம் பத்து வாங்கிப்
பின்கரைத்துப் பாத்திரத்திற் கீழண்டத்தைத்
தூரப்பா அதையுடைத்து நீரைவிட்டுச்
சூழ்கருவை நசிக்கிட்டுத் துயில்வைக்க
மீரப்பா யெரித்திடவே கட்டிப்போகும்
மிதமான யிச்சாரக் கட்டுமாகும்

நாளப்பா சாரத்தின் போக்கைவிள்ள
நம்மாலு முடியாது நாட்டிப்பாரே. 156

பாரப்பா சாரமென்ற கட்டுப்போக்கு
பாயுமப்பா அண்டமூ டுருவித்தானே
ஊரப்பா களங்கென்ற தெல்லாம்மாத்தும்
உத்தமனே கற்பமிட்டா லுறுதியாகும்
நாரப்பா மூலியந்த வேகச்சாரம்
நாதமுதல் பலதுக்கும் ஆதியாச்சு
சீரப்பா சாரமென்ற கெட்டிச்சாரம்
தீர்ந்தவனே காண்பன்நந்தி துறவுதானே. 157

ரசக்கட்டு

தானென்ற சூதமது பலமே கொண்டு
சாய்த்திடுவாய் முள்ளிக்காய் கசப்புக்கட்டும்
வேனென்ற மூன்றுநாள் ரவியில்வைக்க
விதமான சுத்தியது வாகுமப்பா
கானென்ற சூதத்தின் திட்டுப்போகக்
கட்மப்பா வித்திலாக் காயில்வித்தாம்
நானென்று சொல்லாதே காயின்சூக்ஷம்
நவின்றனப்பா பொன்மேனிக் காயிற்காணே. 158

காணுவது பொன்னிறமாங் காயின் சூக்ஷம்
கண்டிட்டாற் காணலாம் மூலியாலே
ஊணுவது காயில்கட்டுஞ் சூதத்துக்கு
உடுசீலை முதற்பிண்ட மதனைப்பார்த்து
நாணுவது மற்றதப்பா ஆறும்பார்த்தால்
நங்கையவள் முகமினுக்கைக் கண்டுகூர்ந்து
தூணுவது முன்பின்பார் நிலப்பயிரைத்
துலைத்திடுவாய் துணித்தமான் கீரித்தானே. 159

கிரித்திடுவாய் முதற்கிழங்கு வுருவாய்க்காணும்
கிழித்தெடுத்து அங்கசத்தோ டுரலிலிட்டுப்

பிரித்திடுவாய் மைபோல இடித்துக் கொண்டு
பிசகாமற் கவசமிடு சூதத்துக்கு
மரித்திடுவாய் அணலித்தோல் தீயைமூட்டி
மாட்டுவாய் காட்டுத்தீ மாண்டுபோச்சு
எரித்தசிவன் கண்ணாச்சு ஏமமாச்சு
இனிமையுள்ள சண்டீரா எளிதாய்விட்டேன். 160

விட்டனப்பா சிவானந்த மூர்த்திநாதம்
விடுபட்டு அழிந்து கட்டி வேதையாச்சு
பட்டனப்பா ஒருவருக்கும் விள்ளொண்ணாது
பாழாச்சு பாழாச்சு பரமலோகம்
கட்டான சண்டாளக் கசடருக்குக்
காணாது காட்டாதே கக்கிப்போகும்
ஒட்டாத நாதமப்பா உலகநாதம்
உன்பதமுந் தன்பதமு மொடுக்கமாச்சே. 161

ஆச்சப்பா சத்திசிவ மடங்கிப்போச்சு
அரகரா வேதையென்ற வாதமாச்சு
போச்சப்பா பலதொழிலு மிதுவேயாச்சு
பொல்லாத பயல்களுக்குப் புகலொண்ணாது
பாச்சப்பா யோகமில்லா மடையருக்குப்
பலியாது யிவ்வேதை மாயமாகும்
காச்சப்பா கண்துலங்கு மாத்தாள்செ ன்ன
கனகமப்பா விள்ளாதே கசடர்க்காமோ. 162

ஆமென்ற சூதத்தைக் குகையிலிட்டு
ஆச்சென்றும் போச்சென்றும் பாகந்தப்பி
ஓமென்ற மூலிபத மறிந்திருந்தும்
உதவாமற் செய்பாக மோடிற்றென்பார்
சாமென்ற சண்டாளப் பிணங்களப்பா
சதாகோடி காலமெல்லாஞ் சார்ந்தாலாமோ
ஊமென்ற குகையூதிக் கெட்டமாந்தர்
ஒருகோடி கணக்கிடவு மொவ்வாதென்னே. 163

ஒவ்வாத வார்த்தையது நிலைப்பதேது
ஊதியே கெட்டமாந்த ருறவாகாது
செவ்வாயாள் கதிர்கிரணத் திங்களாத்தாள்
சிவந்தவளே பிண்டத்துக் காதியப்பா
எவ்வாறு கண்டவளைப் பூசித்தேத்தி
யிதம்பேசித் தறித்திட்டாற் குருதிதோயும்
அவ்வாறு சவ்வாது கொண்டு நீயும்
அந்தரந்த மதிலிடவே நாட்டங்கேளே. 164

கேளப்பா குருதியதில் திட்டம்மூன்று
குமரிபொங்கும் வகையறிந்து எடுக்கவேணும்
தூளப்பா ரவிபடவே கவரிற்றானாற்
சுகமுனக்கு வேறில்லை சொர்ணமாச்சு
நாளப்பா அண்டத்தின் கருவெடுத்து
நாயகியாள் தன்சீலை கவசமிட்டு
மீளப்பா தூளுடனே புழுகு கூட்டி
மீட்டுசெந் தூரிக்குந் தீயிற்றானே. 165

தானென்ற பிண்டத்தாற் கட்டுமூன்று
சந்தேக மில்லையப்பா சாபம்மெத்த
வேனென்ற குருதியுட மூலிதானும்
வெளுமையென்ற கலையதனிற் பட்டுதானாற்
போனென்றாற் போகாது வெள்ளாவியிட்டுப்
புத்தியுட னறிந்துகொள்ளு மூலிசூக்ஷம்
நானென்ற குறியெவர்க்குங் காட்டவேண்டாம்
நாயகியாள் பரவசமே நன்மைதாக்கே. 166

லிங்கக்கட்டு

தாக்கவே யின்னுமொரு சூக்ஷங்கேளு
சாதியென்ற லிங்கத்தைப் பலமேகொண்டு
காக்கவே யரைக்காணி தூளிற்சேர்த்துக்
கவசமிட்டு பிண்டத்தோல் மூடித்தீயிற்

சாய்க்கவே தணலிடவே கட்டிப்போகும்
சாய்க்காடைப் புடமிடவே தங்கமாகும்
வாய்க்குமே கட்டான லிங்கங்கொண்டு
வாழலாங் கோடிவித்தை வாய்க்கும்பாரே. 167

லிங்க மெழுகு

வாய்க்குமே மெழுகுலிங்க மாகவென்றால்
மைந்தனே சண்டீசா மார்க்கங்கேளு
காய்க்குமே வளையல் வெடிகரி யுப்போடு
கட்டான சவுட்டுப்பு காந்தியுப்பு
மாய்க்குமே ஐந்துப்புங் காரசாரம்
மகத்தான துருசுவெள்ளை பூரம் வீரம்
தேய்க்குமே சாரமுடன் விந்துங்கூட்டிச்
சிவசிவா வகைக்குபலம் நிறையொன்றாமே. 168

ஒன்றான பலமதனைப் பொடித்துச் சேர்த்து
ஓகோகோ என்னசொல்வேன் உம்பர் சாட்சி
கன்றான வேதவல்லித் தாயின்நாதங்
காட்டிடுவாய் பொடியிலிதைக் கலக்கத்தானே
பன்றான பொடிகலந்து நாதத்தோடே
பாய்ச்சுதற்குச் சொல்லக்கேள் பரமயோகி
ஒன்றான ஒன்றல்லோ மகனேயப்பா
உற்றஅண்டந் தனையெடுப்பாய் பத்திதானே. 169

அண்டக்கிருதம் செயநீர்

பத்தியாம் அண்டத்தை யெடுத்துவந்து
பாரதனை யுடைத்துமெள்ள மைபோலாக்கிச்
சத்தியாம் மனோன்மணியைத் தியானஞ் செய்து
சதமாய்சிம் யிம் வம்மென் றோதியந்த

முத்தியாம் நாதம்விட்ட பொடியைத்தூவி
மூடுவாய் மேலேயொரு பாண்டந்தன்னை
அத்தியாம் முகவனையே போற்றிசெய்து
அரகரா ரவியிட்டுத் திறத்தைக் காணே. 170

காணவே சொல்லிவிட்டேன் வெளிவிடாதே
கனகமுனக் காதியது கர்மநோய்க்கும்
பூணவே ரவியிலிட்ட பொடியைப்பாரு
புகழாக இரவுபகல் நாளுமூன்று
தோணவே நின்றிடவே மூன்றாம்நாளில்
துலங்குமப்பா செயநீரின் சொரூபம்பாரு
மாணவே அதைக்கலக்கி யிறுத்துக்குப்பி
மைந்தனே பதனமிட்டு வரிசை கேளே. 171

கேளுமப்பா செயநீரில் நின்றசத்தைக்
கிளர்ச்சியுடன் ரவியிலிட்டு உலர்த்தித்தூளாய்
மீளுமப்பா தூளதனைப் பதனம்பண்ணி
மேன்மையுடன் சீனியோரு பலமேயிட்டுத்
தூளுமப்பா சண்டீசா சன்னிதோஷம்
சோகைபல வாதமுதல் யாவற்றுக்கும்
ஆளுமப்பா வெருகடியாம் பாலிலீய
அப்பனே அவையகலும் வாறுதானே. 172

தானென்ற பத்யம்புளி புகையைநீக்கு
தப்பாது தப்பாது கிருதமப்பா
வானென்ற பலருக்கும் வாய்த் ததிந்த
வகையான அண்டநவ கிருதசூக்ஷம்
மானென்ற யென்னப்பன் யென்தாய்சொன்ன
மர்மமிது விள்ளாதே·மாயமாகும்
நானென்ற நிலைமையுனக் குண்டுமானால்
நாயகனே செயநீரின் போக்கைக்கேள். 173

செயநீர் வித்தை

கேளப்பா செயநீரி லாடுஞ்சூக்ஷம்
கிருபையுள்ள சண்டீச முனியேபாரில்
பாளப்பா கொலைகளவு பொய்மையோர்க்கும்
பராபரியாம் நூல்பாராச் சண்டிகட்கும்
நாளப்பா சென்றாலு மிதனைமைந்தா
நாடாதே நானென்ற வாக்குப்பொல்லா
கூளப்பா கக்கிவிடும் நாய்போலாவார்
கும்பகமும் பூரணமுங் குறைந்துபோமே. 174

போமென்ற யானுரைத்த மொழிபொல்லாது
போக்காதே போக்காதே புத்திவேணும்
தாமென்ற ஆணுவத்தைத் தள்ளவேணும்
சதாகாலம் பூரணத்தைச் சாரவேணும்
ஓமென்ற சிவாயத்தி னின்றாயானால்
உமக்கல்லோ கிடைக்குமந்த உம்பர்லோகம்
நாமென்றும் தாமென்றும் எண்ணவேணும்
நாதாந்தப் பரவெளியை நாடும்பாரே. 175

பார்க்கவே அண்டசெய நீரிலப்பா
பாய்ச்சுவாய் செம்புமோர் பலமேகாய்ச்சித்
தீர்க்கமென்ற களங்கறயிவ் வாறுமூன்று
செய்தசெம்பைக் காய்ச்சிடுவாய் தட்டித்தட்டி
ஆர்க்கமென்ற செம்பதனைத் தங்கத்துக்கு
அப்பனே ஊட்டிடுவாய் நாலுக்கொன்று
சேர்க்கமென்ற சொர்க்கமப்போ துலங்கிக்காணுஞ்
சீரான செம்பாகுஞ் சூதுகாணே. 176

சூதான செம்பதனைச் செயநீர்விட்டு
சுவறிடவே காய்ச்சிவைப்பா யுப்பாய்க்காணும்
நூதான செம்புப்பைக் கலயமிட்டு
நுணுக்கமுள்ள தையல்பட்டை வராகனிட்டு

ஊதான கவசமிட்டுச் சீலைசெய்து
ஊதிடுவாய் நாழிகையி லொன்றிலேதான்
வாதான செந்தூர மாகும்பாரு
மகிழ்வான வேதைக்கு மாகுமாமே. 177

ஆமப்பா தீர்ந்திடவே காணும்பாரு
ஆண்மையுள்ள தாமிரத்தின் சோதிக்காட்சி
நாமப்பா புத்திகெட்டு விண்டோங்கண்டாய்
நாயகியாள் திருவாக்கு நாசம்பண்ணும்
காமப்பா லுண்டவர்க்குங் கசடருக்கும்
காட்டாதே மூலியண்டஞ் சாபமெத்த
வாமப்பா செந்தூரம் வாய்க்கும்நல்ல
வார்த்தையுள்ள குணவானுக் காதிகாணே. 178

காணுவது செந்தூரக் காட்சிகேளு
காயநிலை கண்டவர்க்கே கைகொண்டாடும்
பூணுவது கெம்புமோர் பலத்துக்கப்பா
புகட்டுவாய் செந்தூரம் நாலைத்தானே
பேணுவாய் புரமெரித்த தசமாற்றாகும்
பெருமைபெற்ற சண்டீசா பொல்லாதவேதை
வாணுவாய் மனமகிழ்ந்து விண்டேனிந்த
வாக்குதப்பி வெளியில்விட்டால் வாயாதாமே. 179

தாமென் றநந்தி கொலுப் பிண்டம்பிண்டம்
தப்பாது அண்டமென்ற மூலிபீடம்
சாமென்ற புவியோர்க்கு யெளிதாமிந்நூல்
தப்பாது யிதன்திறவு ஐம்பதுக்குள்
காமென்ற கனகரச மானமூலி
கண்ணான கண்ணப்பா கடினமெத்த
ஊமென்ற ஓங்காரத் தீபங்கண்டால்
உனக்கல்லோ வாய்த்ததிந்த உறுதிப்பூடே. 180

பூடென்றால் நகாரத்திற் பூத்ததுண்டாம்
புகலாது எவ்விதமும் புத்திவேணும்

கூடென்றாற் சிகாரத்தின் செடியாமூலி
கூரான நூல்பாராக் குருடர்க்காகத்
தூடென்றால் வகாரத்திற் காயாமூலி
துஷ்டகுண வான்களுக்குத் தூரந்தூரம்
பாடென்றால் அகராத்தி லண்டமாச்சு
பரிவாமின் னான்குமாதி மூலிதாமே. 181

தாமென்ற நம்மதிலே இலையதாச்சு
தவறாத யம்மதிலே பட்டையாச்சு
போமென்ற வம்மதிலே பூவுமாச்சு
பொருளான சிம்மதிலே காயுமாச்சு
ஆமென்ற பூவிதழும் அங்கமாச்சு
அவ்விலது தானூத வங்கமாச்சு
சாமென்ற அண்டமே நங்கமாச்சு
சதமாகு மண்டரசச் சிங்கமாச்சே. 182

சிங்கமென்ற நவ்வேழுஞ் சூதமாச்சு
சிவந்துவரும் மவ்வேழுஞ் சிவந்துபோச்சு
அங்கமென்ற தவ்வேழுந் துருசிற்கட்டும்
அகாரமென்ற சவ்வேழும் நீற்றிப்போடும்
மங்கமென்ற ரவ்வேழும் வெள்ளைகட்டும்
மயக்கமென்ற வவ்வேழும் நீற்றிப்போடும்
துங்கமென்ற லவ்வேழும் சாரங்கட்டும்
துடியான ழகாரமு நீற்றிப்போமே. 183

போமப்பா யம்மாறில் வங்கங்கட்டும்
பொல்லாத ஞம்மாறில் நீற்றிப்போடும்
வாமப்பா தவ்வாறில் தீபங்காட்டும்
வளமாக அவ்வாறில் நீற்றிப்போடும்
தாமப்பா ளவ்வாறிற் கெந்திகட்டும்
தப்பாது டம்மாறில் சத்திப்போடும்
ஓமப்பா உம்மாறில் வீரம்பூரம்
ஒடுங்குமப்பா அண்டமது ஒடுங்கிப்போமே. 184

ஒடுங்கிப்போம் பலபலவும் மூலியாலே
உகமுடிவு ஆச்சுதப்பா உண்மையாகும்
மடங்கிபோஞ் சதாசிவமுஞ் சத்திவாழும்
மாய்ந்துவிடும் மயக்கமில்லை மாயாமூலி
கடங்கிவிடும் அம்மூலி பேருங்கண்டு
காயசித்தி பத்திமுத்தி கண்டுகாணு
அடங்கிவிடும் அம்மூலி உனக்குவாய்க்கும்
அரகரா பூரணத்தி லமர்ந்துபோற்றே. 185

போற்றுவாய் இம்மென்ற சூக்ஷங்கண்டு
பொறிகளைந்தும் மனமூணிப் பூட்டிக்கட்டும்
மாற்றுவாய் ஐங்கோண வகையிலக்கம்
வாயடங்கக் கொண்டவனே வாமரூபன்
சாற்றுவதே மனமூணிப் பற்றிப்பார்க்கத்
தப்பாது மூலிமுதற் கிழங்குவாழ்க்கை
ஏற்றுவது உன்னறிவே மனக்கண்ணாகும்
இகபரமு முனக்குள்ளே யிருக்குந்தானே. 186

தானென்ற மூலியொன்று ஒன்றேயாகும்
தன்னறிவு அறிவதுவும் ஒன்றேயாகும்
கானென்ற பொருளறமும் ஒன்றேயாகும்
கன்னியர்கள் நாதமது ஒன்றேயாகும்
வானென்ற மண்ணும்விண்ணும் ஒன்றேயாகும்
வாய்ப்பதுவும் மாய்ப்பதுவும் ஒன்றேயாகும்
நானென்ற ஆணுவமே ஒன்றைநீக்கி
நல்குமப்போ சுழிமுனையில் நாதங்காணே. 187

காணப்பா யிந்நூலில் மொழிந்தசூக்ஷம்
கண்டறிவாய் பயன்பொருளைக் காணாயாகில்
நாணப்பா மூலிவழி காட்டக்கேளு
நடுவரையால் நடனவொளி நாட்டிக்கொண்டு
பேணப்பா கலகலென நடக்கும்வெப்பு
பிடியிடையால் மணம்புரியத் தொண்டைநாட்டில்

வேணப்பா அம்மூலி தெரியாமாந்தர்
விஷங்கண்ட விஷம்போலே விள்ளொண்ணாதே. 188

ஒண்ணாது என்னசெய்வேன் சண்டீசாகேள்
உபரசமே நாகமாம் உகாரங்கட்டும்
எண்ணாது யெவ்வாறாம் ஏமகூடம்
எக்காலங் காணுவது யிகபரத்தை
பண்ணாது சகலகலை வாணிவாழும்
பதுமமல ருனக்கெய்தும் பரமுமாகும்
வண்ணானும் வாழ்வுடைவான் நாவால்விண்டேன்
வசனிப்ப தின்னுமொன்று வாழ்க்கைபாரே. 189

பாரப்பா மஞ்சக்கொடி வழலைபாரு
பரிவான வழலையினால் விந்தைக்கட்டு
சாரப்பா விந்தாலே துரிசைநீத்து
சதமாயந் நீராலே வெள்ளைநீத்து
தூரப்பா வெள்ளையினால் சாரத்தை நீத்து
துடியான நீத்தாலே எல்லாம் நீத்து
ஆரப்பா அறிவார்கள் யிந்தமார்க்கம்
அப்பனே சாரத்தாற் செயநீர் செய்யே. 190

செய்யவே வேணுமப்பா சாரநீற்றைச்
சிறப்பாகப் பலமொன்று பாண்டத்திட்டு
உய்யவே மூலிமுதற் கிழங்கின்மூரல்
உதித்திடுவாய் நசுக்கியதி லொக்கக்கூட்டி
கய்யவே அண்டத்தை யுடைத்துமையங்
கருகயனக் காய்பத்து நசித்துப்பிழிந்து
பய்யவே நீயெடுத்து கலக்கமூன்றும்
பரிவாக ரவியிலிட்டுப் பூட்டைக்கேளே. 191

கேளப்பா சண்டீசா சாதிலிங்கம்
கிரிகையுள்ள கட்டியொரு பலமொன்றாகத்
தாளப்பா அதிலிட்டு ரவியில்வைக்கச்
சாயுமப்பா சத்திகிரி சாய்ந்துபோச்சு

நீளப்பா நாளைந்து பதமாய்ப்பார்க்க
நீண்டகட்டி தான்கரைந்து நீறிக்கட்டும்
சூளப்பா சொல்லாதே யதையுருட்டிச்
சுகமாகு மின்னமொரு சூதைக்காணே. 192

காணுவாய் உருட்டியதோர் லிங்கப்பூட்டைக்
கதித்த அயக் கம்பிதனி லரைத்துப்பூசி
ஊணுவாய் எள்ளெண்ணெய் தீபக்காந்தி
யுட்படவே யிளகியது அற்றுவீழும்
தோணுவாய் அம்மெழுகை யுருட்டிக்கட்டித்
தொந்தமுள்ள தாம்பூரச் சிமிழில்மாட்டி
நாணுவாய் வகாரமென்ற சூதுக்கய்யா
நாட்டுவா யிம்மெழுகை நலமாய்த்தாமே. 193

தாமென்ற செம்பு அயம் வங்கத்தோடு
தப்பாது பாயுமது சாரங்கேளு
வாமென்ற செம்புசுத்தி மூலியாலே
வாய்த் தாக்கா லிம்மெழுகிற் சொர்ணமாச்சு
போமென்ற வெள்ளிக்கும் மூலிசுத்தி
பொருந்தினால் மாற்றிலாத் தங்கமாச்சு
சாமென்ற அயத்துக்கு மூலியாலே
தான்சுத்தி யாகில்வெள்ளி தப்பாதாமே. 194

தப்பாது வங்கமப்பா சுத்தியாகிற்
றானிடவே களங்கற்ற செம்புமாச்சு
ஒப்பாத சூதமுத லோடாதப்பா
உருக்கிட்டவே நிற்குமந்த மெழுகின்கூறால்
இப்பாரிற் பண்டிதற்கு நீற்றினங்கள்
இயல்பாகு மிதனுடைய மேன்மைபார்க்கச்
சப்பாணிப் பிள்ளைமுதல் நடக்குங்கண்டாய்
சதாசிவனுஞ் சத்தியுரைத் திடுவாள்தானே. 195

தானென்ற யிம்மெழுகின் வாறுசொன்னேன்
சண்டாளற் குரையாதே சத்திவாக்கு

பானென்ற பருதியுனைக் காணமாட்டான்
　　பாழாச்சு உன்மேனி பறந்துபோச்சு
ஊனென்ற தேகத்துக் கொன்றுங்காணாய்
　　ஓகோகோ ஒடுங்கிப்போ மொன்றுமில்லை
சாணென்ற அங்கத்தைக் கடைகாணாமற்
　　சாய்த்துவிடு யென்வாக்குத் தப்பாதாமே. 196

தப்பாது யிப்பொருளாம் முந்நூறுள்ளே
　　சாற்றினே னிருநூறில் வெளியதாக
ஒப்பாக நூற்றில்யான் விண்டுசொன்னேன்
　　உன்னறிவு மனமுண வுனக்கேயாகும்
இப்பாரில் யாவருக்கும் விள்ளவேண்டாம்
　　யிகபரமு மிழந்திடுவா யேமன்வாழ்வாம்
செப்பரிது செப்பரிது நூலோயில்லை
　　சிவசிவா சொல்லுகிறேன் திறமாய்க்கொண்டே. 197

கொண்டாலும் யெந்நூலே குறைவராது
　　கொண்டவர்க்குக்காணுமது குறிதப்பாது
கண்டாலும் மெய்ப்பொருளைக் காணக்காட்டும்
　　கசடராய் விட்டாலோ காணார் காணார்
பண்டான் விதிவசமோ விட்டவாறே
　　பாழாகும் மூலிபலம் பாயாதப்பா
சண்டாளர்க் கிந்நூலைத் தந்தாயானால்
　　தலைவெடிக்கு மாமிந்தக் கர்மமாமே. 198

ஆமிந்த நூலுமப்பா மார்க்கம்பொல்லா
　　அடிதுடங்கி மூலியுட வாறுகண்டாய்
போமிந்தக் கடினமென்ற சூக்ஷஞ் சொன்னேன்
　　புத்தியுட னுணர்வாலே யூணிப்பாரு
காமிந்தக் காமுகர்க்குக் கழுத்து நூலாம்
　　கண்ணவிந்து மாய்வரப்பா கடலில்மூழ்கி
நாமிந்த வாறுமப்பா கண்டதாலே
　　நாட்டினேனே சண்டீசா நாதமாமே. 199

நாதமென்ற விந்துதித்த வாறுகேளு
நல்லஅண்ட பிண்டமென்ற வாறுகேளு
போதமென்ற கற்பூரப் பூட்டைக் கேளு
புரிசடையா ணணிமங்கைக் குறுதிகேளு
கீதமென்ற அவற்சீலைப்பூட் டைப்பாரு
கிருபையென்ற அவள்சிகப்பின் நிறத்தைப்பாரு
வாதமென்ற வாதமது வயித்தியன்கூறு
வாய்க்குமிந்த நூலில்மனம் வைத்துப்பூணே. 200

வேறு

பூணே யைந்து பொறிகலங் காமற்
காணே மனக்கண் களிகூர்ந் திருவருள்
தாணே வேட்கை சச்சிதப் பீடமேல்
ஊணே புத்திகொண் டொடுங்கி யேறிடே. 201

ஏறிடு கம்பத் திறைமுடி வசத்திற்
கூறிடு குண்டலி கொடியேறு பூரணம்
வாறிடும் யோக வழிகடந் தந்த
தூறிவி னாசனி சுந்தரி வாழ்க்கையே. 202

வாழ்க்கை யறிந்தபின் மலரிரு பீடங்காண்
ஆழ்க்கைக் கும்பத் தகனிலை சார்ந்துபின்
மாழ்க்கைக் கோடி மான்மூல மேலிடம்
பாழ்க்கை வங்கணப் பாய்சத்தி யாதாரம். 203

ஆதர மெவ்விடம் அறிந்துபின் நந்தியின்
பேதமில் வாசி பிரிவினைக் கண்டுநீ
மாதவ ரவ்விட மகண்ட சாலையில்
லாதர வொத்திட வாய்ப்ப தறிந்திடே. 204

அறிந்திடக் காணு மாத்தாள் மகிமை
பிறிந்திட வேண்டாம் பின்னையே றிலையுனக்

கறிந்தவர்க் கன்புக் காகுமென் றென்பது
செறிந்திட வேண்டாம் சிவமந் திரமிதே. 205

மந்திர மூலமே மாட்சியென் பதுசீர்
தந்திர சாலமே சதமதுக் கானது
வந்திரப் பூட்டுமே வாய்ப்ப தெப்பொருள்
சந்திர சேகரன் தாயுடன் தாக்கவே. 206

தாக்கிடக் கூட்டுஞ் சமத்துள்ள மூலி
வாக்கிடக் காட்சி வந்தருள் செய்யும்
பாக்கிய மென்பது பரிரச மென்பதே
நாக்கினுட்டு றவுசெய் நல்லுண் ணாவதே. 207

உண்ணா வென்பது உயர்மூலிக் குள்ளது
கண்ணா வென்பது கருந்துளி ராகும்
பெண்ணா வென்பது பேசும் பிண்டமே
அண்ணா மூன்றும் அறிந்து சேர்வதே. 208

சேர்வது கக்கத் திரளண்டத் தருவு
கார்வது வதின்கரு கனமுளைப் பிண்டம்
ஊர்வது திங்கள் ஒன்றின் மேலது
சார்வது திங்கள் தன்கரு வாவதே. 209

கருவது திங்கள் கண்டா ணாகில்
உருவது கமல மூருஞ் சூலையாய்
பொருவது வாரிற் பொன்னிற மேனி
கருவது பத்திற் காய்முதற் பிள்ளையே. 210

பிள்ளையைப் பெறுபவர் பேணிய நாளப்பா
கள்ளந் தென்திசைக் கசப்பெனத் தள்ளுவார்
மெள்ளக் குடதிசை யென்றைக்கு மாகா
செள்ளக் கீழ்திசை தேகங் கொஞ்சமே. 211

கொஞ்சமென் றெண்ணார் கூடும் வடதிசை
பஞ்சமே யில்லை பறந்தது வறுமை

மிஞ்சிய பிள்ளை மிகவலு வாகும்
சஞ்சல மில்லை சகஸ்திர மூலியே. 212

மூலியாம் பிள்ளை முதற் பிள்ளை நாளது
காலிநா ளொன்பதிற் கமல மலரும்
வாலியாம் பிள்ளை வயதுபதினைந்தில்
பாலியஞ் சட்டை பருத்துதிர் மேனியே. 213

மேனியிற் சட்டை மிகப்பட னுதிரக்
கானியிற் பல்லும் கழன்றிடும் நாளேறத்
தானியக் காமத் தருலிங்கம் பருக்கும்
மானியச் சட்டை மறந்து வருவதே. 214

வருவது திங்க ளொன்றினிற் கள்ளன்
தருவது கண்டு தரிப்பான் தலைவன்
குருவது குருதி கொண்டுணர்ச் சியினில்
தருவது அறிந்தவர் சாம மூலியே. 215

மூலியே பிள்ளையை முந்திச் சுமந்ததால்
தாலிதன் தாயும் தலைப்பிள்ளை முடிபோய்
சாலியா முண்டத் தனலிங்கத் தன்பால்
பாலிட் டுடனே பரிவாய் வளர்ப்பாளே. 216

வளர்க்கக் கருத்தினில் வசப்பட்ட பிள்ளை
தளர்க்கக் கருவிட் டானதைக் கள்ளன்
களக்கனா ளெண்ணிக் கன்னிக் குறவாய்
பளக்கப் பசுநீர் பாய்ந்து வளப்பாரே. 217

வளக்கக் கள்ளனும் வாய்க்கப் பதமறி
குளக்கத் திங்களோ கோலமூ விரண்டாம்
நிளக்க யெண்ணினால் நெறிதப் பாமலே
பளக்கப் பழக்கமாய்ப் பார்த்தரிப் பானே. 218

தரிப்பான் தலைபோய் தான்போன முண்டம்
நரிப்பான் லிங்க நாதனை வெட்டி

மரிப்பால் பதனமாய் மாய்ந்துபொன் மேனி
இரிப்பாள் பழுத்திடயெடுப்பதா முண்டமே. 219

முண்டமாம் பண்ட மூவரு மறிந்தவர்
கண்டமா முனிவோர் காயத்திரி செபத்தோர்
அண்டமா முனிவர் மாவரு மும்மதத்
தொண்டராம் பலரும் தொகுத்துண்பார் முண்டமே. 220

உண்பரே சட்டையை ஒதுக்கி நஞ்சினை
திண்பரே தின்று செரிப்பதற் கரிதாம்
கொன்பரே திக்குக் கொப்பென மாளத்
தன்பரே அவிழ்தத் தயிலமு மாகுமே. 221

ஆகுமே அவிழ்தத் தருந்தயில மெண்ணெய்யே
போகுமே மனச்சூடு பொங்கிக் குளிர்ந்திடும்
மாகுமே போகம் மகிமைநற் பாலுண
வாகுமே யாவுந் நல்மூலிப் பிண்டமே. 222

பிண்டந் தரிக்கநல் பெருவயி றாத்தாள்
கண்டல ரறியார் காணாமற் குண்ணும்
ஒண்டொடி வாடி உயர்பழுப் பேருமுன்
சண்டாளக் கள்ளர் தன்னைத் தரிப்பதே. 223

தரிப்பரத் தோலினைத் தானுரித் தந்தம்
வரிப்பக் கொண்டதை வாய்க்குநூ லறிகிலார்
சரிக்கத் தரிக்கையில் தான்கட்டும் நூலைப்
பிரிக்க வறிகிலார் பின்னறி வார்களே. 224

அறிவரோ நூலின் அன்புள்ள பூட்டைத்
தெறிவரோ சட்டையின் சிகாரப் பூட்டுமே
உறி உறி நாழி வொழக்கழாக் கெண்ணும்
செறி செவி டொன்றிரண் டறியார்கள் பாரே. 225

பார்தெரி வாரிப் பயனுள நூலைச்
சார்வ தெவ்விடம் தானது மெவ்விடம்

பூர்வ தெவ்விடம் புகல்வதெவ் விடமெனத்
தீர்வ தெவ்விடம் தீர்ப்பதெவ் விடமதே. 226

மாவ தெப்படி மாண்ட பெண்ணிடம்
போவ தெப்படி பொற்கொடி வாழ்க்கை
தாவ தெப்படி சாஸ்திரத் திலையென
ஆவ தெப்படி யலைந்து மாய்வதே. 227

மாயவர் பிண்டமும் முண்ட முந்தலை
சாயல ரலையெனச் சரம்பிண்ட மென்றுமே
ஆயவ ரண்டத்தில் ஆடிக்கண் மாண்டபின்
ஓயவ ரிருப்பிடம் அறியா முரடரே. 228

முரடர் காண்பரோ முழுமூலி வாறுதான்
திருடர் காண்பரோ சித்தியண் டத்திற்
குருடர் காண்பரோ கோடிநூல் தேர்ந்துமே
வெருடர் காண்பரோ விந்துவின் மூலியே. 229

விந்து பிறந்திடும் வீரிய மறிவரோ
கந்து பிறந்திடும் கண்டுணர் லிங்கமே
தந்த நூல் பிறந்துடும் தானறி யாமலே
சந்து பொந்துதா னழிந்து வெந்ததே. 230

வெந்தவர் கோடியாம் வேதையிற் சிக்கியே
வந்தவர் கோடியாம் மயில்வெள்ளை கட்டினால்
பந்தவர் கோடியாம் பறந்தகூ தத்தால்
சந்தவர் கோடியாம் சாஸ்திரம் பார்த்துமே. 231

பார்த்துமே சாஸ்திரம் பயனறி யார்கள்
பூத்துமே விட்டவர் புகல்வது மரிதென
தேத்துமே கெட்டவர் செகதல முழுதுமே
ஆத்துமே பார்ப்பவர் அறிவிலார் நூலே. 232

நூல் பிறந்திடம் நுகர்ந்து மறிந்துண
சூல் பிறந்திடந் தோணுமுன் கண்ணெதிர்

பால் பிறந்திடம் பட்டுமே கலையதில்
நூல் பறந்தினுங் கரை தெரிந் திலரே. 233

இலரே அறிவு விருந்துங் காண்பரோ
வலரே பொருளின் மறப்பைத் தெரிவரோ
கலரே சொலினுங் காண்பரோ கசடர்
குலமே யழிவரோ சொடுமூலி காண்பரோ. 234

காண்ப ரென்பவர் காயந் துலங்குவார்
மாண்ப ரென்பவர் மானில மோடுவார்
பூண்ப ரெவ்வார் பூசைக் குறிகள்
நூண்பரே மூலியின் நுகர்ந்தவாரிதே. 235

வாரிதென் றுணர்வோர் வாசவ னவனாம்
சீரிதென் றுணர்வோன் செனிப்பனவ் வாறிலை
கூரிதென் றுண்ணிக் கூட்டிய லக்கம்
பேரினி லீவோன் பெருவன் மூலியே. 236

மூலி யிருப்பிடம் மூதண்ட கோழையில்
சாலி யிருப்பிடம் சதமா மவ்விடம்
வாலி யிருப்பிடம் வராதென் வாசமாம்
காவி சூஸ்திரம் காணார்கள் மூலியே. 237

மூலி யின்னமோ ரமுப்பணி சப்பணி
பாலி யாகியும் பங்கையும் மங்கையும்
சூலி கண்டகண் சூழ்ந்த மத்தியில்
வாலி கண்டதோர் வாயமா முள்ளதே. 238

உள்ள துரைத்தயென் உணர்ந்தென்ப தறிந்திடு
கள்ள மறிந்து கலைவெரு ளாமலே
பள்ள நீர்ச்செழும் பங்கய தோஷமும்
வள்ள மூலியும் வாழ்ந்து கண்டிடே. 239

கண்டிடு கண்டிடு காரணக் குறியையும்
உண்டது சொல்வேன் உகந்துமொத் தறிந்திடு

வண்டனி நிறமாம் வாய்த்த தழைமுதல்
கண்டனைப் போலது கருத்த மேனியே. 240

மேனியில் மேகம் மெய்பூச்சு சாம்பலாம்
தானி நிறமே தள்ள வர்ணமாம்
பானியின் காந்தி பட்டது சீரிடும்
நானிதை விண்டேன் நவிலாய்சண் டீசனே. 241

ஈசனு மம்மையும் யின்பமாய்ச் சொன்னது
வாசலுங் கேசனும் வரம்பெற்ற மூலியாம்
பாசனுங் கையிற் பணிபாச மூலியாம்
வாசமே தருமது பொருமர மூலியே. 242

மரமெனச் சொல்வது மாயச் சூதது
தரைமிசை சித்தர் தானது மறைத்து
வரமூலி வழலை வயங்கிட மறைத்தார்
தரையில்சண் டீசா சாஸ்திரத் திடங்காணே. 243

காணுவ தரிதெனக் கலங்கவே வேண்டாம்
பூணுமென் னைம்பதிற் பிரித்திட்ட நந்தியாம்
சாணது முழமிரண் டானது வடுக்கிலை
வீணறு போகா விரிவது கண்டிடே. 244

கண்டறி சூக்ஷங் காட்டிடு மூலி
விண்டிட யிந்நூல் விரிக்க வஞ்சினேன்
கொண்டிடப் பாசமாம் கோதை சாபமாம்
பண்டிடும் விதிப்பயன் பார்த்து அறிந்திடே. 245

பார்த்திட மௌனம் பலிப்ப தரிது
சேர்த்திடு மூலி சிவகாமி தன்னருள்
காத்திடக் காணும் காலனு மஞ்சுவான்
நாத்திசை யெங்கணும் நல்மூலி வாசமே. 246

வாச மிருப்பிடம் வாழிட மெங்கோன்
தாசக் குளிர்நிலம் தனிநிலம் நாலிலும்

நேச மாயிடும் நிலவள வாயிடும்
மோச மிலைகாண் மூலியின் போக்கே. 247

போக்கெனப் பாலையின் பெருமூலி அரிது
வாக்கென மூலியில் வாழ்கற் பூரம்
சாக்கென மருதையிற் சாய்மூலி போகமே.
மாக்கென நெய்தல் மூலியாம் பலவே. 248

பலபல வாசம் பகர்சாதி நாலிலும்
கலகல சித்தினி காயாப் பெருமூலி
வலகல சங்கினி வாய்த்தலை மிச்சமாம்
கலகலப் பணியிடு காயப் பாரமாம். 249

பாரமா மெனப்பணி பத்மினி சத்தியாந்
தாரமா மட்டமாம் தான்காண மிச்சமாம்
ஆரமே நமதிட மணுகிலார் காரமே
தூர தூரமே கண்டய்ய ரேழுமே. 250

ஏழு முக்கியம் யெட்டொரு நால்மா
வாழு முக்கியம் வாசமிரு மாகாணி
தோழ மக்கடை சுடர்க்காணி யொன்பதில்
ஈழு முலையாம் யிருகா லெழிலே. 251

இருகா லெனிலோ யெட்டரைக் காணி
ஒருகால் முக்கால் ஒன்பது காணி
அருகால் நான்மா ஆடுமா யெட்டிற்
சருகா மலமதைச் சாரக் காணே. 252

காணி யென்பது கண்டறி லக்கமே
வாணி யென்பது வாய்ப்பால் அதனிலே
பூணிக் காண்பவர் போற்றுவார் மூலியை
நாணி நிற்பவர் காணாப் பொருளிதே. 253

பொருளிது வாமெனப் பிரித்தறி வாலறி
அருளிது வாமென ஆய்ந்தாற் காணியாய்

தெருளுவர்க் காகுமென் சிந்தை யுணர்வினால்
இருள்மூலி வெளியா மென்றறி வாரே. 254

என்றறி வோர்க்கா யின்னமுங் கேளாய்
குன்றறி பதினேழ் கூட்டுமப் படியே
ஒன்றறி மெத்த உயர்கண்ட மாவையே
வின்றறி யைம்பத் தொன்றதி லிருந்திடே. 255

ஈய்ந்திடக் கண்டே யிகழ்ந்திட வந்ததோர்
சாய்ந்திட மாவைச் சதிரத்தில் மாறி
காய்ந்திட நகாரம் கலந்தடை கோணம்
வாய்ந்திட வகாரம் வாய்த்திடப் பாச்சுமே. 256

பாச்சிட வகாரம் பதிமூன்றில் மையம்
காச்சிட நடுவரை கணக்கிடு மையம்
தோச்சிடு மதனில் துடர்ந்த நடுவரை
ஆச்சிடு கண்டறி அம்மூலி நாமமே. 257

நாமம் வகாரம் நாயகி சிகாரம்
தாமம் யகாரம் தாங்கு முகாரம்
பாமம் யவ்விதம் படர்மூலி பரமது
ஊமம் மூன்றினில் உறங்கு மூலியே. 258

உறங்குங் காலையில் உணர்வுடை யானறி
திறங்குங் காலையில் சிவந்த வண்ணமாம்
பிறங்கும் பிறங்கும் பேய்க்கூத் தாடிடும்
இறங்கும் மாநிலத் தியாவரு மகிழ்வரே. 259

மழுவரே மங்கள மாமிது வென்னத்
தொழுவரே கயிலையின் தொண்டர்க்குத் தொண்டராம்
வழுவிலா யாவரும் வாக்கமு தருந்தவே
பழுதிலா யானுரை பாசமா மூலியே. 260

பாசநல் மூலியால் பாஷாண முடங்கும்
வாசனைப் பூவால் வாய்க்கும்வெண் ணீறாம்

காசதாய் விந்திற் கட்டுமே சூதம்
தோசநற் காயில் தூளியாஞ் சூதமே. 261

சூத மடங்கித் துருசின் வாறுகேள்
வாத மண்டம் வதைத்திடுங் கட்டாய்
பேத நடுக்கம் பிறந்திடுந் தூரிசை
வேத சாரம் வீரிடுந் திங்களே. 262

திங்க ளொன்றிற் சிறந்த பிண்டமாம்
மங்கச் சாரத்தை மடக்கிக் கட்டிடும்
பொங்கத் தைந்தில் பொய்த்து நீற்றிடும்
மங்கைச் சிலையில் மடியுமெட் டெட்டுமே. 263

எட்டுடன் செம்பு யின்பக் கலங்கறும்
தொட்டது மூலி துளிர்பால் போக்கிடும்
கெட்டநல் வங்கம் கிளருதி ரத்திற்
புட்டிட அயமும் பலவுமாண் டிடுமே. 264

மாண்டவர் காண்பரே மாய மூலியை
பூண்டவர்க் கொக்குமே பொலிவான் சூத்திரம்
ஆண்டவர்க் கருளும் புரிபவர்க் காகுமிக்
காண்டமென் னூலிது கடைமுந் நூறாமே. 265

முன்றூ றாமென மொழிந்த நந்தியான்
இந்நூற் பிரிவினைக் கிடவன்ப தென்றறி
என்னூ லாண்டு யிதையறி வோர்க்குப்
பொன்னூர் மவுனம் பூண்பவர் காண்பதே. 266

காண்பதே தந்திக் ககனமூ வாயிரம்
வீண்ப தென்பதை வெருந்திப் போகா
நாண்ப தத்தனை நல்மூலி யாகிடும்
வாண்பதி மருந்துடன் வசியசித் தாகுமே. 267

சித்தாகும் யோகம் திறந்தரும் போதம்
வித்தாகும் பூரணம் விடுபில்லி சூனியம்

எத்தாகுஞ் சால மிடுமஞ்சட் காவி
சத்தாகுங் கெவுனம் சதானந்தி போதமே. 268

போத மருந்தலாம் புணர்மூலி·சேர்க்கையிற்
சூத மறிந்திலார் தொழிலிது காட்டும்
நாத சாலமும் நாயகி வாழ்க்கையும்
பாத பங்கயன் பலிபீடங் காண்பரே. 269

காண்பரே அண்டத் தந்தியாற் பலவும்
பூண்பரே கற்பம் பொலிக்கடை கட்டை
ஊண்பரே குதிரை யுவந்த நடைவழி
பாண்பரே செக்கர் பாணமும் ஏறுமே. 270

ஏறு மவ்வழி யிருவழிப் பூட்டது
கூறு சண்டனைக் கூற்றாய்க் கொண்டிடும்
மாறு கொண்டிடில் மாயக்கும் லோகமே
தேறு மிக்குணம் தெரிவ துண்மையே. 271

உண்மையாந் தந்தியில் ஒருகோடி கொண்டு
நன்மையாம் புங்கவன் நல்லெட்டுப் பெருவிரல்
வன்மையாய்ச் சீவி வாங்குபால் வீசம்
தொன்மையாய்த் தந்தியைத் தொகுத்ததி லிட்டே. 272

இட்டதை வைப்பா யிளங்கதிர் மட்டும்
பொட்டென யெடுத்துப் புரிநிழல் வைப்பாய்
சட்டென வாளச் சார்ந்தது பாருபின
கட்டளைப் படியாய்க் கடுகெள் ளெண்ணெய்யே. 273

எள்ளெண்ணெய் காணியும் யிகமதிற கூட
வள்ளலாம் மூலிதோல் வளரெழு விரலாம்
கள்ளமா யதையுங் கண்டித் திடுயதில்
உள்ள மருந்திட் டுடனெரி தீயே. 274

தியிடு முத்தெண்ணெய் சிமிழின் நிறமாய
ஈயப் பட்டைகீழ் யெரிந்திடப் பொங்கியே

ஒயிடு மடங்கி உதிரக் கட்டியாம்
நீயெடு பார்த்து நினைத்த தருந்துமே. 275

அருந்துந் தேன்விட் டரைத்தெடு கட்டியை
வருந்துநற் சிப்பியில் வைத்திடு பதனமாய்த்
திருந்துநல் வங்கினி தீட்டிடு யெமலி
வருந்தி வருந்துனை வணங்குவார் பாரே. 276

பாரே கிழக்குப் படிநரம் போசையில்
தீரே வங்கினி திலதத்தின் வேசையில்
ஆரே யடிபட் டாடுவார் நிலப்பயிர்
சேரே பகைஞர் சிதறுவா ருனக்கே. 277

உனக்கே யுரைத்தது உண்மையா மென்றறி
எனக்கே வாய்ப்ப தென்றிசை நந்தியாம்
மனக்கூர் காண வரமாய்க் கூட்டிதாம்
தனக்கே தன்னருள் தருவது சாந்தமே. 278

சாந்தமா யின்னுமோர் தாவரங் கேளு
காந்த மென்றொரு கள்ளியின் பட்டையை
வாந்த சூத மதற்கிரு பலமாம்
தாந்ததண் டக்கொடி சரிவீதங் கூட்டே. 279

கூட்டியே நெகிளக் குழப்பி யரைத்தெடு
ஆட்டியே மேதைக் கொம்பினி லடைத்து
மூட்டியே தீயை யடுக்கிடு வெந்தபின்
சாட்டிய பித்தெடு சத்தத்தைக் காணவே. 280

காணவே பித்தின் கடும்புதுக் கோடியைத்
தோணவே கொண்டு தொலைத்தெடு பூசையில்
மாணவே சமனிடை மாட்டுமுன் மருந்தை
ஊணவே கூட்டி யொட்டி யரைத்திடே. 281

அரைக்கையிற் சுண்ண மதுஒன்று மாட்டிச்
சிரைக்கமி யென்று சீருடன் வழித்து

தரைக்குள் மேதை தன்கொம்பில் மாட்டிடு
மரைத்தநற் பொருளை மாதர்க்கு மாதியே. 282

ஆதியா மஞ்சள் அன்புள்ள யெமலியைப்
பாதியாம் பிறையிலை பகர்ந்திடு கொண்டு
சாதியா மதனிற் றட்டிடு முத்தெண்ணெய்
மாதியா மஞ்சன மாலைவிட் டறிந்திடே. 283

அறிந்திடக் காணும் ஆழிசூழ் புவியினிற்
சொறிந்தநற் பொருளும் துலங்கவே காணும்
யெறிந்தநல் லெமலியா யெங்குமே துலங்கும்
விரிந்தநற் பார்க்குள் விளங்கும்நா வலரே. 284

நாவல ரெங்கணும் நானிலப் பூங்கொடி
காவல ரேசக் கணங்களுங் காச்சின
கோவல ரிந்திரக் கோமான் குடிமனை
மாவலஞ் சேர்த்திடு மையின் குணமதே. 285

குணமென்ன நந்தியான் கூரிய யிம்மொழி
மனமெனச் சேர்வோர் மகிழ்வரே சத்தியால்
தனமென வேதன் சாபம் பொல் லாது
நினமெனக் குறுதி நியமமா யறிவதே. 286

அரிவதே யின்னுமோ ரதிசயங் கேட்பாய்
செரிவது சண்டீசத் தெய்வமே மவுன
சரிதையில் நின்றறி சத்தியந் தேவியாம்
பிரிவது அரிதெனப் பேசுவோர்க் காகுமே. 287

ஆகுநல் லண்டத் தறிந்ததோர் தந்தியிற்
பாகுநற் சீனியிற் பகர்பசும் பாலுடன்
வேகுடன் யிரண்டிட வெந்து குடிப்பிர
மாகுநாற் போகம் அளவிலா லீலையே. 288

அளவிலாப் போகமு மாகுமே சாபமும்
தளவிலா மூலிபின் சாமப் படியாம்

உளவிலார் காணார் உயர்ந்தநன் னாட்டை
களவிலாப் போக்குங் கண்டறி போகமே. 289

போகமும் யாகமும் பொருமையாற் காண்பது
தாகமுஞ் சோகமுந் தன்னா லறிவது
பாகமும் வாகமும் பகர்வர்ணந் தோன்றினால்
யோகமுந் தேகமும் உண்மையா லறிவதே. 290

அறிவ தறிவினால் ஆசா னொருவன்ால்
பிறிவ தெவ்வாறு பிரணவ சூட்சமே
குறிவ தெந்தெனக் குண்டலி பூசையால்
அறிவறி மூன்று மாதியாங் கண்டிடே. 291

கண்டிடப் பொற்றலை காளியுந் தந்தியும்
சண்டிட லோகஞ் சரியிடை கொண்டு
வண்டிப் பாலில் வைத்திடக் கண்டபின்
கொண்டிடத் தூளாய்க் கூட்டு சீனியே. 292

கூட்டு சீனியோ கூட்டுநா லத்தொரு
மாட்டு பசுநெய் மகிழ்பச்சை யாயிருக்கும்
ஒட்டிழ் பிசைந்திட ஒக்கக் கட்டியாம்
வாட்டுக் கஞ்சியாம் வாய்க்குண வாகவே. 293

உணறா யுண்பதே யோகமாம் புத்தி
நிணறாய் நிற்பதே நெடுமண் டலமாம்
குணறாய் பூரணக் குண்டலி யேறிடும்
மணறாய் சத்தியம் மகிழ்கற்ப மாச்சுதே. 294

மாச்சென்ற கற்பம் மகிழ்ந்திருந் தவர்க்குப்
பாச்சென்ற யோகம் பாயுமே சட்டை
ஆச்சென்ற தின்று வாயிர மேலதாம்
போச்சென்ற மறையிற் பூரண மாறியே. 295

மாறிடுந் தொல்லை மனமுமுறுதி யாம்
வேறிலை சண்டனே வேதனும் நீயாம்

கூறிடு மஷ்ட கோணநல் முனிவனாய்த்
தேறிடுங் கற்பத் திறமையில் வாசியாம். 296

வாசியி லேறிடு வாய்ப்ப துனக்கெலாம்
ஊசியிற் காந்தமாய் ஒட்டுமென் நூலிது
வேசியின் வாழ்க்கைபோல் வீணர்க் கிருந்துமோ
காசியிற் காணலாங் கடுமூலி சூட்சமே. 297

சூட்சமாய்ப் புத்தி சூட்ச மறிவோர்கள்
மோட்சமாய் நிகண்டு மொழிந்தமுந் நூறினிற்
காச்சியாங் கண்டவர் காணுமே கண்டது
வாச்சிச கோதரி வாழிடஞ் சேருமே. 298

சேருமென் றியம்பிய செயலறி யாமலே
வேருளங் கொண்டிட வேதனுஞ் சத்தியாய்
பூருள பூரணம் பொருந்தா தென்றறி
நாருள மூலியால் நல்லர செண்ணே. 299

அரசனா மென்நூ லாதியாய் வகுத்தேன்
வரசே யிம்மொழி வடநூ லாகும்
இருசத மென்னூ லியன்ற மூன்றிலுங்
கரசமாய்க் கொண்டபின் காட்சியிந் நூலே. 300

நூலினி லுகந்தது நிகண்டு முந்நூறே
பாலினி லவ்வணம் பகர்ப்பதம் மூணரை
சாலிநற் பானை தாங்கிய சத்தி
வாலிதன் னருளால் வாழ்வரே மாண்பர். 301

மாண்ப ரென்பதே மறையவர்க் காகிவிடும்
காண்பரே யோகம் கண்டிட நந்தியான்
பூண்பரே சக்கரம் பொருளிது மூவரும்
ஊண்பவ மகற்றி உயர்நிலை வாழ்வதே. 302

நிலையில் நின்று நிகண்டுமுந் நூறும்
கலையில் நல்ல கலைக்யான மாயிரம்

அலைகா வியமா யிரத் திருநூறும்
துலையிரு நூறும் சூஸ்திரங் கண்டிடே. 303

கண்டுதே றுங்கருக் கடைமுந் நூறும்
விண்டு சொல்லும் வினையமு மைம்பது
உண்டு மென்பதும் உற்ற அறுபதும்
கொண்டு நீபாரு கோர்வை நூல் முற்றுமே. 304

நந்தீசர் நிகண்டு 300 முற்றிற்று.

நந்தீசர் கருக்கிடை நிகண்டுக்கு சூத்திரம் - 30

பூரண மான பொன்னடி மூலம்
காரண மான கணபதி சித்தி
சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சித்தி
ஆரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே. 1

காப்பது ஈசன் கருணையி னாலே
கூப்புடன் வாதக் குறிதெரிந் திட்டேன்
சேர்ப்பது தானே தெளியு முந்நூற்றைப்
பார்ப்பவர்க் கல்லோ பலித்திடுஞ் சித்தே. 2

சித்தியாம் நந்தி தேவனென் பேராம்
அத்தனார் கூப்பிட் டருளினார் வாதம்
பெற்றதி னாலே பெயரெனக் காச்சு
முத்தமி ழதனால் மொழிந்த முந்நூறே. 3

முந்நூறில் ஞான யோகமுஞ் சொன்னேன்
முந்நூறில் நிகண்டு புலன்வெளி விட்டேன்
முந்நூறில் தீட்சை முக்கியஞ் சொன்னேன்
முந்நூறு மிந்த முப்பதில் முடிவே. 4

முடிவான யீசன் மொழிந்திடு நூல்போல்
அடியே னுடன் சனகாதியர் நாலும்
படியதில் ரோமன் பாடிய நூலும்
நெடியதா மிவைகள் நேராக வொன்றே. 5

ஒன்றான மூல னுரைத்திடு நாலும்
அன்றாட கொங்கணன் அருளிய நூலும்
குன்றா தகத்தியர் கூறிய நூலும்
தன்றாமல் மூன்றுஞ் சரியென்ப தாச்சே. 6

ஆச்சது கருவூரா னவன் சொல்லும்
வீச்சுரை ராமன் மெய்யுரை நூலும்
தாச்சி யில்லாமற் சரியென்று தோன்றும்
காச்சியின் பாடல் காலாங்கி தானே. 7

காலாங்கி மச்சமுனி நூலி ரெண்டும்
பாலுள் நெய்போல் பார்ப்பவர்க் கொன்றாம்
ஞாலமா மீதில் நவின்றது போகன்
மூலமாஞ் சட்டை முனிமொழி யொன்றே. 8

மொழிந்திடு மற்ற மடபதி யெல்லாம்
தெளிந்திடும் நூல்கள் சிறிதுகளுண்டு
குளிர்ந்திடும் நூலைக் குகைக்குள் மறைத்தார்
நெறிந்திடும் போகர் நூல் நிரம்ப வுமுண்டே. 9

உண்டுகாண் மற்ற சித்தர்க ளெல்லாம்
கண்டு கண்ணடையக் கட்டினார் நூல்கள்
விண்டு சொல்லாது வேடிக்கை வாதம்
தொண்டர்கள் பார்த்து சுழன்றலை வாரே. 10

அலைவ தல்லாது ஆதியின் நூலைத்
தலைகடை கண்டு சார்ந்திட மாட்டார்
புலையர்களெல்லாம் பொருள் கண்டோ மென்று
குலைகடி நாய்போற் கூக்குர லாச்சே. 11

ஆச்சுது வானத் தமர்ந்த விந்தாலே
யீச்சா வுப்பு மெத்த வுண்டையா
பாச்சிது கோடி பலபல வுப்பில்
தீச்சுட ருப்புத் திருவித மென்னே. 12

என்னவே வானத் திடியினி லொன்று
சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி லொன்று
கன்னிற மான கடலினி லொன்று
முன்னர் சொன்ன மூன்று முப்பூவே. 13

பூவிது வாய்வும் அங்கியு மப்பும்
ஜீவனென் றெண்ணிச் செப்பின தாலே
மாவெலுமிடை பிங்கலை சுழி மூன்றும்
தேவியிற் குள்ளாய்த் தெரிந்தறி வீரே. 14

அறிவது முத்துப் பவளமும் நீலம்
குறிதெரி யாமற் குருடர் களெல்லாம்
வெறிகொளும் வாதிகள் வீண் கரிசுட்டு
எரியில் வீழ்ந்த யீசல் கண்டீரே. 15

ஈராறு மொன்றும் ஈரெட்டு மொன்றும்
சேராத வீணர் ஜெபம் பண்ணுவார்கள்
கூரான வாசியைக் குருவாகக் கண்டத்துள்
நேரான போது நிலைக்கு மெய்ஞ்ஞானமே. 16

நிலைக்கு மூலத்தில் நிற்கின்ற வாசியைத்
தலைக்குள்ளாகத் தமர் கொண்டிருந்திடில்
மலைக்குமோ சும்மா மனக் குரங்கையா
கலைக்கும் பொழுதிற் கனல் பிறவாதே. 17

கனலாஞ் சுழிமுனைக் கால் கொண்டிருந்திடும்
புனலாகு மிந்து பூரண மாய்விடும்
தனியான யோகச் சமாதியு மெய்திடும்
வனவாச மென்ன மானிலந் தானே. 18

மானிலந் தானும் வரையி லிருப்பதும்
தானிலந் தானே தரையி லிருப்பதுந்
தேனிற் பிரணவஞ் சிக்குவங் கேறிடில்
ஊனிலமான வுயர் சிவ மாமே. 19

உயிர் சிவமானால் உடல் சிவமாகும்
பயிர் விரையானால் விரை பயிராகும்
பயில்வது மொன்றே பாடலு மொன்றே
தயிரிய மதனாற் றானறி வீரே. 20

சவுக்காரவுப்பு

தானாறு மிந்த சவுக்காரம் உப்பையும்
நானா முந்நூறில் நயம்படச் சொன்னேன்
தேனான உப்பைத் திராவகம் செய்தால்
வானான மகண்டம் வழிகாண லாச்சே. 21

வழிகாண் வழலைச் சவுக்கார நீர்தான்
சுளுவாமிந் நூலிற் சொல்லுவேன் மூலம்
பழியாமல் நானும் படித்த முந்நூறில்
நெறியாமல் நிற்கும் நிறை சவுக்காரமே. 22

சவுக்கார வைப்புஞ் சாரநீர் வைப்புஞ்
சிவக்காது மஞ்சளிற் சென்றாலு மையா
தவக்கார ரல்லோ தான் முடிப்பார்கள்
பவக்கார னுக்குப் பலியாது காணே. 23

காணாது யிந்தக் கருவெல்லா மையா
வீணாக லோகர் மெத்தவுஞ் செய்வார்
தோணாமல் வாதஞ் சுட்டிடத் தோஷமாம்
மாணா வுனக்கு மார்க்கம் விண்டோமே. 24

மார்க்கமுந் நூறில் வைத்திடுஞ் சாரம்
ஏர்க்கப் பலமொன் றெடுத்திடு கட்டியாய்
கார்க்குமே சீனக் கார மரைப்பலம்
தீர்க்க விணங்கன் சேர்த்திடு நாலுமே. 25

நாலா முருவியும் நாவி யரைப்பலம்
கோலா மமுரி கூர்மை யரைப்பலம்
வேலாவின் பட்டையில் வேர்த்திடும் நீரைச்
சாலா மதில்விட்டுச் சரக்கெல்லாஞ் சாரியே. 26

சாரித்துக் குப்பியிற் றானரை மட்டாய்ப்
பூரித்து மேலே பொருந்தி வைகுப்பியை

நாரித்து வாரம் நடுவில் விலாப்புறம்
மாரித்து வைத்து மண்சீலை செய்திடே. 27

சீலையைச் செய்து தீயடுப் பேற்றி
வாலையை வணங்க வந்திடும் நீர்தான்
ஆலயத் துள்ளாய் அமர்ந்திடுஞ் சத்திதான்
வேலையின் நீர்போல் விதநிறம் விந்தே. 28

நிறமிந்த நீரை நீகாரத் தாலே
உறமென்ற குப்பி யொன்றது வாங்கி
வறமென்ற தீநீர் வார்த்திடு குப்பியில்
அறமெனக் குருவண்டஞ் சது போடே. 29

அஞ்சது போட்டு அடைத்திடு வாய்தனைப்
பஞ்சது னாலே பார்த்திடு கவசமாய்
வஞ்ச வுவர்க்குள் வைத்திடு மண்டலம்
கெஞ்சுஞ் சரக்கு கிறுகிறுப் பாமே. 30

ஆமே யிவை சவுக்காரத்தின் நீரால்
ஓமே மிருதார் சிங்கியி லூட்டியே
வாமே சுண்ணாம்பில் வைத்திட் டெரித்திடத்
தாமே நிறைந்த சற்குரு வெண்ணே. 31

குருவினிற் பச்சைத் துருசது சுண்ணம்
குருவினி லெண்ணெண் சரக்குகள் சுண்ணம்
குருவி லுபரசக் கூட்ட மிதெல்லாம்
குருவது வாகிக் கோலமு மாமே. 32

கோலமி தென்னுங் குருபுத னாலே
காலனு மில்லை கலியனு மில்லை
பாலெனு மமுதப் பானமு முண்டாம்
மூலமு மிதுதான் முப்பதும் முற்றே. 33

சூத்திரம் - 30 முற்றிற்று.

நந்தீசர் அஷ்டமா சித்தி - 5

நாடியதோர் குருபதத்தைப் பணிந்து போற்றி
        நயமாக வுரைத்திடுவேன் நந்தி பின்னும்
தேடியதோர் மந்திரத்தா லட்ட சித்தி
        திறமாக விளம்புகிறேன் யோகி யோர்க்கு
கூடியதோர் அந்தமதைச் சிதம்பரத்திற்
        குணமான காலுடனே கூட்டி முட்ட
ஆடியதோ ரைம்புலனை மூலத் துள்ளே
        அருளிலகு முல கணபதி காப்பாமே. 1

காப்பான பூரண சூஸ்திர முன்னுறுங்
        கட்டான ஐம்பதுவும் பதினா லுள்ளே
வாப்பான வழிதுறைக்குங் குரு முறைக்கும்
        வழங்குமிந்த வுலகோர்க்கு வழியைக் காட்டுங்
கோப்பான வாதமடா லிங்கப் போக்கு
        குணமுடனே பாலகர்க்குக் குருவாய்ச் செய்ய
மாப்பான நூறிற்கால் தலையாய்க் கட்டி
        மறைவாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சேராதே. 2

சேராமற் சொன்னதொரு லிங்கப் போக்கு
        திறமுடைய யேக மூலிகை யினாலே
பாராமற் செய்து கொண்டு சுத்தி செய்யப்
        பாங்குடனே சுருக்கிடு நீ சுத்திப் பாச்சு
வீராகச் சுத்தியது செய்த பின்பு
        விளங்கியதோர் கட்டதனைப் பின்னாகச் செய்
கூராகச் செய்ததொரு லிங்கந் தன்னை
        குணமாக வங்கமதிற் கூட்டி யாட்டே. 3

ஆட்டியதோர் வங்கமதை லிங்கஞ் செய்து
        அடைவாக உருக்கி நீ மணியாய் வாங்கு
கூட்டியதோர் அம்மணியோடு வெள்ளி யேழுங்
        குணமான தாமிரமும் மூன்றுங் கூட்டி

நாட்டியதோர் குருவது தான் ஒன்று கூட்டி
நயமாக உருக்கியதை யெடுத்துப் பாரு
சூட்டியதோர் வயதெட்டு கடைக்கு யேற்குஞ்
சொல்லாதே கருக்களெல்லாஞ் சொன்னால் தோஷம் 4

தோஷமது தீர்வதற்குப் பீஜங்கோசம்
சொல்லுகிறேன் அகாரமொடு உகாரஞ்சேரு
வாசமுடன் மகாரமொடு சிகாரஞ் சேரு
வகாரமொடு பிரணவத்தின் நிலையிற் சேரு
பாசமுடன் மனம் லயித்து மௌன மாகிப்
பாங்கான நாதவொலி சிதம்பரத்தில்
ஓசையுடன் நடம்புரியும் சுழியாம் வாசி
ஒருவருக்கும் விள்ளாதே ஐந்தும் முற்றே. 5

அஷ்டமா சித்தி 5 முற்றிற்று.

❋ ❋ ❋